

Fremsat den 17. november 2010 af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner

(Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.)

§ 1

Beskæftigelsesministeriet

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 32. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af følgende:

- 1) Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. stk. 5, og
- 2) uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af nr. 1, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan få tilbud efter stk. 1, nr. 2.«

2. I § 32, indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke love uddannelserne i stk. 1, nr. 1, skal have hjemmel i, og kan herunder fravige betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.«

3. I § 36, stk. 1, ændres »§ 32, stk. 1, nr. 1« til: »§ 32, stk. 1, nr. 2«.

4. Kapitel 23 affattes således:

»Kapitel 23

Statens refusion til kommunerne

§ 117. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, til udarbejdelse af jobplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 yder staten 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af § 2, nr. 1. Dette gælder dog ikke for kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006.

§ 118. Inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 2, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, samt nr. 10, når udgiften angår

- 1) støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8,
- 2) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- 3) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,
- 4) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,
- 5) godtgørelse efter § 83,
- 6) 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi efter kapitel 8 a og § 73 b, og

- 7) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Stk. 2. Rådighedsbeløbet i stk. 1, opgøres til 13.700 kr. pr. år (2011-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, herunder personer der deltager i tilbud efter kapitel 12, § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, og personer der modtager uddannelsesydelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Antallet af personer efter 1. pkt. opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 119. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8 og 9, når udgiften angår

- 1) støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8,
- 2) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- 3) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,
- 4) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,
- 5) godtgørelse efter § 83 og
- 6) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

§ 120. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-10, når udgiften angår

- 1) løntilskud efter kapitel 12, jf. dog § 121,
- 2) hjælpemidler efter §§ 76 og 77, jf. dog § 118, stk. 1, nr. 3, og § 119, stk. 1, nr. 3,
- 3) mentor efter §§ 78-81 og
- 4) befordringsgodtgørelse efter § 82.

Stk. 2. Staten refunderer kommunens udgifter til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3, med samme refusionssats, som kommunen er berettiget til for udgiften til kontant- og start-hjælp, jf. § 100 i lov om aktiv socialpolitik.

§ 121. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

§ 122. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til

- 1) tilskud til fleksjob efter § 71 og
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74.

Stk. 3. Kommunen har ikke ret til statsrefusion i en konkret sag for udgifter til tilskud til fleksjob, jf. stk. 1, hvis kommunen ikke har tilvejebragt grundlaget for afgørelsen om fleksjob, jf. § 70 a, eller for revurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 måneder. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor visitationen eller revurderingen er foretaget eller skulle være foretaget. Ved beregning af perioden på 36 måneder medregnes perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100, 104 og 104 a i lov om aktiv socialpolitik.

§ 123. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Stk. 2. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler m.v. efter § 100.

§ 124. Staten afholder en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis

- 1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
- 2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Udgifter efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 6 og 7,
- 2) udgifter efter kapitel 14 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 6,
- 3) udgifter efter § 74 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, samt
- 4) udgifter efter § 45, stk. 3, til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1 og 2, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, stk. 1, eller
- 8) udlændingelovens § 9 e.

§ 125. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 126. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regulering

§ 127. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent

- 1) beskæftigelsestillægget efter § 45,

- 2) løntilskud efter § 63,
- 3) beløbet efter § 71, stk. 3, og § 75, stk. 2,
- 4) jobrotationsydelse efter § 98 a og
- 5) rådighedsbeløbet efter § 118.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 55, stk. 2, reguleres procentuelt i overensstemmelse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.

Stk. 3. Løntilskuddet pr. time efter § 67 c skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

§ 2

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som bl.a. ændret ved lov nr. 118 af 17. februar 2009 og senest ved lov nr. 912 af 13. juli 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 82 a, stk. 1, indsættes efter »§ 55, stk. 1 og 2«: », og til uddannelsesyndelse, jf. § 52 g«.

2. § 82 a, stk. 3, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Bidraget efter stk. 1 udgør 70 pct. af udgifterne til dagpenge eller uddannelsesyndelse. Under deltagelse i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 50 pct. af udgifterne til dagpenge.«

3. I § 82 a, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, indsættes efter »dagpenge«: »og uddannelsesyndelse«.

4. I § 82 a, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »dagpenge«: »eller uddannelsesyndelse«.

5. I § 85 c, stk. 3, nr. 1, ændres »50 pct.« til: »70 pct.«, og efter »§ 82 a, stk. 3, 1. pkt.,« indsættes: »jf. dog stk. 5,«.

6. I § 85 c, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »finansieringen«: »af dagpenge«.

7. § 85 c, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. ATP-bidraget for dagpengemodtagere, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 50 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 2. pkt., og for dagpengemodtagere, der deltager i øvrige tilbud efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, betales af dagpengemodtageren med 1/3 og statskassen med 2/3. Hver bidragsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.«

§ 3

I lov nr. 482 af 12. juni 2009 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love (Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt og tilsyn med kommunerne m.v.), foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 3, udgår », 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012«.

§ 4

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som senest ændret ved lov nr. 573 af 31. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 100, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Stk. 1. Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, herunder personer under revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

2. I § 100, stk. 3, ændres »65 pct.« til: »50 pct.«

3. I § 100, stk. 4, ændres »§ 118, stk. 1« til: »§ 118, stk. 2«.

4. § 103 affattes således:

»§ 103. Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse efter §§ 51, stk. 2, og 52. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og 65 pct. for personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 64, 64 a og 65.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 og 65 pct. refusion, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.«

5. § 104, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Stk. 1. Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, § 74 f, § 74 e og § 74 h. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

6. § 104, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til den særlige ydelse efter § 74 i. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

7. § 104, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 pct. refusion efter stk. 1 og 2, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.«

8. I § 104 a, stk. 3, ændres »§ 121, stk. 4« til: »§ 122, stk. 3«.

§ 5

Indenrigs- og sundhedsministeriet

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved lov nr. 710 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, ledighedsydelse, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, aktivering af kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere, revalidering, driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse, kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og«

2. I § 23 a, stk. 1, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-7«.

3. I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Beskæftigelsestilskuddet omfatter kommunernes nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge, uddannelsesyndelse, løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige i løntilskudsjob, personlig assistance til handicappede, befordringsgodtgørelse til forsikrede ledige og hjælpemidler bortset fra undervisningsmaterialer til forsikrede ledige og beskæftigede.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om bereg-

ningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale nettoudgifter omfattet af beskæftigelsestilskuddet.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Loven har virkning for udgifter til tilbud, ydelser og aktiviteter m.v., der vedrører perioder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Uanset § 82 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 3 og 4, bidrager kommunerne ikke til finansieringen af dagpenge og uddannelsesyndelse for de sammenlagt første 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012. I disse perioder finder § 85 c, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 5 og 6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren yder i 2011 et særligt tilskud til kommuner, der som følge af ændringer i refusion og tilskud i denne lovs § 1, § 2, § 4 og § 5, har et byrdefordelingsmæssigt tab, som af Indenrigs- og Sundhedsministeriet er beregnet til at overstige 0,1 procent af kommunens beskatningsgrundlag.

§ 7

Stk. 1. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om overgangs- og efterreguleringsordninger for opgørelse af kommunernes bidrag til dagpenge og uddannelsesyndelse, jf. § 82 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 1-4.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Afgrænsning af begrebet ordinære uddannelser
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. En ny og effektiv refusionsmodel - forsørgelsesudgifter
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1. Ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
 - 2.2.1.2. Ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2.2.1. Ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
 - 2.2.2.2. Ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
 - 2.3. Et fælles driftsloft
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Ingen refusion for administrative udgifter til andre aktører
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Den kommunale udligningsordning
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne har den 5. november 2010 indgået aftale om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, hvori der indføres en ny og effektiv refusionsmodel.

Aftalen indgår i den samlede aftale om finansloven for 2011.

Følgende fremgår af aftalen:

»Aftalepartierne er enige om, at den jobbrettede aktive indsats for at hjælpe ledige tilbage i job har været en succes. Aftalepartierne er derfor enige om at fortsætte med en jobbrettet aktiv beskæftigelsespolitik.

Samtidig konstaterer aftalepartierne, at de kommunale jobcentre i dag sender for mange ledige på kurser og i projekter uden tilstrækkeligt jobsigte og effekt. Erfarin-

gerne viser, at de kommunale projekter og kurser ofte er den nemmeste løsning for kommunen, men ofte ikke den løsning, der hjælper ledige hurtigst tilbage i job. De ledige risikerer at blive fastholdt i offentlig forsørgelse.

Det skal være slut med at sende ledige på kurser og i projekter uden tilstrækkelig jobfokus. De ledige skal i stedet have en indsats på det ordinære arbejdsmarked. Mange undersøgelser har vist, at den bedste vej tilbage i job er, når den ledige på offentlige og private arbejdspladser løser opgaver i et kollegialt fællesskab.

Derfor er aftalepartierne enige om at iværksætte initiativer, der sikrer, at flere ledige får en individuelt tilrettelagt hjælp på det ordinære arbejdsmarked og i tilbud med ordinær uddannelse.

Initiativerne vil både give ledige en mere jobbrettet aktiv indsats og bedre chancer for at få fodfæste på ar-

bejdsmarkedet og samtidig spare det offentlige omkring ½ mia. kr. årligt.

Ud over nedenstående ændringer af beskæftigelsesindsatsen er aftalepartierne enige om i en anden fase at drøfte en forenkling af reglerne på beskæftigelsesområdet, når der ligger endelige forslag som følge af rapporten »Afbureaukratisering af beskæftigelsesindsatsen« fra oktober 2010. Aftalepartierne er enige om at påbegynde drøftelserne inden udgangen af 2010.«

Lovforslaget indeholder den lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen og indeholder følgende elementer:

- En ny og effektiv refusionsmodel - forsørgelsesudgifter
- Et fælles driftsloft
- Ingen refusion for administrative udgifter til andre aktører

Herudover indeholder lovforslaget en tilpasning af den kommunale udligningsordning og konsekvensændringer af reglerne i § 85 c om finansiering af ATP-bidraget af arbejdsløshedsdagpenge som følge af ændringerne af de kommunale medfinansieringsregler for arbejdsløshedsdagpenge m.v., som led i den nye refusionsmodel.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med de samtidigt fremsatte forslag til:

- Lov om ændring af lov om sygedagpenge (Ændring af refusionssatser)
- Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse)

Begge lovforslag har betydning for beregningen af de samlede økonomiske konsekvenser i dette lovforslag.

Beskæftigelsesministeren har den 6. oktober 2010 fremsat forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om fleksydelse og lov om seniorjob (Afskaffelse af feriedagpenge til dimittender m.fl., afvikling af statsligt tilskud til ATP-bidrag af efterløn og fleksydelse m.v.) – L 9. Lovforslaget har ingen betydning for nærværende lovforslag.

Beskæftigelsesministeren har endvidere den 27. oktober 2010 fremsat forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik samt lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (Sanktion for manglende deltagelse i læse- og skrivetest for kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år, ophævelse af flaskehalsbevillingen m.v.) – L 43. Lovforslaget har ingen betydning for nærværende lovforslag.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afgrænsning af begrebet ordinære uddannelser

Det indgår i aftalen, at der skal ske en nærmere afgrænsning af de ordinære uddannelser, der i forbindelse med tilbud vil kunne give høj refusion af forsørgelsesudgifterne. Det drejer sig om uddannelser, som har hjemmel i lov, som udbydes generelt til alle, og som hovedregel er direkte rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet – bortset fra visse forberedende uddannelser.

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende regler kan jobcenteret give tilbud om de kurser og uddannelser, der er omtalt i § 32 i kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det drejer sig om følgende tilbudstyper: Korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet og danskundervisning og ordinære uddannelsesforløb.

Begrebet ordinære uddannelser dækker overordnet over alle former for uddannelser, som udbydes generelt, og ikke er særligt tilrettelagte til f.eks. ledige. Det kan både være kompetencegivende længerevarende uddannelser eller helt korte kurser og uddannelser. Uddannelserne kan have hjemmel i lovgivning, eller kan være uddannelser, som udbydes privat.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at der skelnes mellem på den ene side uddannelser, som udbydes generelt, som har hjemmel i lov og er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (§ 32, stk. 1, nr. 1), og på den anden side øvrige former for kurser og uddannelser (§ 32, stk. 1, nr. 2). Forslaget ændrer ikke ved, hvilke tilbud jobcentre kan give.

Ændringen skal tjene som grundlag for en afgrænsning af, i hvilke situationer kommunen skal medfinansiere 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, idet denne procentsats vil gælde tilbud om uddannelse efter forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1. Se nærmere herom i pkt. 2.2.2.1.

Ændringen tjener desuden som grundlag for afgrænsning af, hvilken refusionssats kommunen kan hjemtage i forbindelse med forsørgelse under tilbud om vejledning og opkvalificering. Fremover vil det kun være tilbud om uddannelse efter forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1, der giver kommunen ret til refusion på 50 pct. af udgifter til forsørgelse under tilbuddet. Se nærmere herom i pkt. 2.2.2.2.

Det foreslås videre, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke love og uddannelser der er omfattet af kategorien »uddannel-

ser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet«, og til at fravige kravet om, at uddannelserne skal være direkte rettet mod arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-2.

2.2. En ny og effektiv refusionsmodel - forsørgelsesudgifter

I dag hjemtager kommunerne høj refusion for perioder med aktivering – uanset aktiveringstypen – og lav refusion i perioder med passiv forsørgelse. Refusionssatserne på arbejdsløshedsdagpengeområdet er 75/50 pct. og 65/35 pct. på kontanthjælps-, ledighedsydelses- og sygedagpengeområdet. Refusionssatserne for revalidering er 65 pct.

De nuværende refusionsprocenter giver en for stærk tilskyndelse for kommunerne til aktivering uden hensynstagen til, hvorfor, hvor meget og hvordan der aktiveres.

Aftalepartierne er på den baggrund enige om, at kommunerne fremover hjemtager 50 pct. refusion af forsørgelsesudgifterne i perioder med virksomhedsrettet aktivering (virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud), samt ordinær uddannelse og 30 pct. i perioder med øvrig vejledning og opkvalificering, 6 ugers selvvalgt uddannelse eller passiv forsørgelse.

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Ved lov nr. 482 af 22. juni 2009 fik kommunerne pr. 1. januar 2010 som noget nyt pligt til at medfinansiere udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Lovændringen var et led i den samlede lovgivning om indførelsen af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, hvor kommunerne overtog den samlede aktive beskæftigelsesindsats, herunder indsatsen for de forsikrede ledige.

Medfinansieringsreglerne i § 82 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. indebærer, at kommunen skal bidrage til finansieringen af statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge. Kommunerne kompenseres således ikke økonomisk via refusion, når det gælder arbejdsløshedsdagpenge til forsikrede ledige.

Medfinansieringsreglerne omfatter udgifter til arbejdsløshedsdagpenge for unge under 25 år, jf. § 52 a og 52 e, og arbejdsløshedsdagpenge efter § 55, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Andre ydelser efter loven (uddannelsesyndelse, efterløn og feriedagpenge samt dagpenge til personer omfattet af artikel 64 og 65 i forordning (EF) 883/04 om koordinering af de so-

cialle sikringsordninger) er ikke omfattet af medfinansieringspligten.

Det fremgår af § 82 a, stk. 3, at kommunerne bidrager med 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Under tilbud omfattet af kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 25 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Hvis en person, der har ret og pligt til et tilbud efter kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke påbegynder tilbuddet rettidigt eller tilbuddet ikke opfylder kravene til varighed og mindste ugentligt timetal, betaler kommunerne 100 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, indtil tilbuddet påbegyndes.

Hvis tilbuddet ikke har det foreskrevne omfang (varighed og timetal), medfinansierer kommunerne dog kun 25 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge for de timer, hvor medlemmet er i tilbud.

Reglerne om 100 pct. medfinansiering træder i kraft den 3. januar 2011, jf. § 14, stk. 7, 3. pkt., i ovennævnte lov nr. 482 af 22. juni 2009.

Kommunerne skal i følge § 82 a, stk. 4, ikke bidrage til finansieringen af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, der er udbetalt for de sammenlagte første 4 uger efter et medlems indplacering i en dagpengeperiode. I 2011 skal kommunerne dog ikke bidrage for de første 12 uger og i 2012 de første 8 uger, jf. § 15, stk. 3, i lov nr. 482 af 22. juni 2009.

2.2.1.2. Ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Efter gældende regler i kapitel 14 i lov om aktiv socialpolitik refunderer staten 35 pct. af kommunens udgifter til kontant- og starthjælp og ledighedsydelse, herunder særlig ydelse, til personer, der ikke er i aktivering (passive perioder). Dog refunderer staten 50 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse under ferie. I aktive perioder, herunder under revalidering eller forrevalidering, refunderer staten 65 pct. af ydelsen under tilbud efter kapitel 10 (vejledning og opkvalificering) og 11 (virksomhedspraktik) i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Staten yder 65 pct. refusion af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revaliderende og forrevaliderende med nedsat fysisk eller psykisk funktions-evne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed.

2.2.2. Den foreslåede ordning

2.2.2.1. Ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås, at kommunerne fremover også skal medfinansiere udgifterne til uddannelsesydelse under deltagelse i selvvalgt uddannelse, jf. § 52 g i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås videre, at størrelsen af medfinansieringsprocenterne justeres således, at incitamentet for kommunerne til at give borgerne aktivering med jobsigte øges.

Konkret foreslås det, at kommunerne som udgangspunkt medfinansierer 70 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og uddannelsesydelse ved deltagelse i vejledning og opkvalificering, ved deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse (med uddannelsesydelse) og i perioder, hvor den ledige ikke deltager i tilbud (passive perioder).

Deltager en ledig derimod i ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, eller i virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgør kommunernes medfinansieringsbidrag kun 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge.

De øvrige regler om den kommunale medfinansiering, herunder reglerne om 100 pct. medfinansiering og karensperioder, er uændrede.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1-4.

2.2.2.2. Ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Det foreslås, at staten fremover refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til kontant- og starthjælp, ledighedsydelse, herunder særlig ydelse, og revalideringsydelse.

Deltager en ledig i ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 1, eller i virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik, refunderer staten 50 pct. af udgifterne til de nævnte ydelser. Dog foreslås det, at kommunen som hidtil får 65 pct. refusion for forsørgelsesudgifter til modtagere af revalideringsydelse, der deltager i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Endvidere vil kommunens udgifter til boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed fremover refunderes med 50 pct.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvornår kommunerne opfylder

betingelserne for at få 50 og 65 pct. refusion, og om hvilken dokumentation der skal foreligge.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 1-8.

2.3. Et fælles driftsloft

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende regler i kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er statens refusion af en række af kommunernes driftsudgifter til aktivering m.v. underlagt to forskellige rådighedsbeløb afhængig af målgruppe: ét for forsikrede ledige, jf. § 117 b, og ét andet for kontant- og starthjælpsmodtagere, selvforsørgende og revalidender, jf. § 118. Rådighedsbeløbet opgøres ved at gange antallet af personer, der er omfattet af målgrupperne for indsatsen, med et fast beløb (driftsloft), som er forskelligt for de enkelte målgrupper.

Efter gældende regler drejer det sig om udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering, hjælpemidler, partnerskabsaftaler, opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, særlig godtgørelse til kontant-hjælpsmodtagere, der deltager i tilbud, og støtte til personer, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde.

Efter gældende regler refunderes kommunernes driftsudgifter med forskellige procenter alt efter målgruppe og udgiftens art.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Som følge af de forskellige rådighedsbeløb for de enkelte målgrupper er prioriteringen, styringen og administrationen af beskæftigelsesindsatsen i dag unødvendigt kompliceret.

Samtidig har refusionen af kommunernes driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere samt til køb af 6 ugers selvvalgt uddannelse til forsikrede ledige været i markant vækst og er i dag ikke underlagt rådighedsbeløbet. Efter gældende regler er refusionen af driftsudgifter til aktivering af personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om en aktiv socialpolitik heller ikke underlagt rådighedsbeløbet.

Det foreslås at forenkle og effektivisere kommunernes styring ved, at der etableres ét fælles rådighedsbeløb for driftsudgifter til aktivering m.v. af en række målgrupper.

Efter forslaget opgøres rådighedsbeløbet til et fælles beløb (driftsloft) gange antallet af dagpengemodtagere, kontant- og starthjælpsmodtagere, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om

en aktiv socialpolitik, og deltagere i 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Forslaget indebærer således dels en harmonisering af de gældende rådighedsbeløb for forsikrede ledige, kontant- og starthjælpsmodtagere, selvforsørgende samt revalidender, dels en udvidelse af de målgrupper, der bliver omfattet af rådighedsbeløbet, således at sygedagpengemodtagere, personer der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om en aktiv socialpolitik og deltagere i 6 ugers selvvalgt uddannelse nu også bliver omfattet.

Som en del af forslaget foreslås det, at refusion af udgifter til hjælpemidler til kontant- og starthjælpsmodtagere og selvforsørgende samt udgifter til flyttehjælp til førtidspensionister, personer der er omfattet af den særlige ordning for nyuddannede handicappede, og personer omfattet af reglerne om særligt udsatte unge ikke længere er omfattet af rådighedsbeløbet.

Det foreslås endvidere at nedsætte nogle af refusions-satserne. Der foreslås således, at refusionen ændres fra 100 pct. til 50 pct. for kommunens udgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse, fra 75 pct. til 50 pct. for kommunens udgifter til løntilskud til dagpengemodtagere og fra 65 pct. til 50 pct. for kontant- og starthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og selvforsørgende. Endvidere foreslås en nedsættelse af refusionen fra 75 pct. til 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til personer, der er omfattet af den særlige ordning for nyuddannede handicappede, hvis personen er medlem af en arbejdsløshedskasse, og en nedsættelse fra 65 pct. til 50 pct., hvis personen ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse.

I forbindelse med forslaget til indførelse af et fælles rådighedsbeløb og ændring af en række refusionsprocenter er kapitel 23 om statens refusion til kommunerne blevet gennemskrevet, og alle udgifter, der refunderes inden for rådighedsbeløbet, er samlet i en bestemmelse (*Forslaget til § 118*).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 (*Forslaget til § 118*).

2.4. Ingen refusion for administrative udgifter til andre aktører

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler er finansieringen af administrationsudgifter forskellig afhængig af, om beskæftigelsesindsatsen gennemføres af jobcentret eller af anden aktør. Når andre aktører varetager opgaven, får kommunerne op til 50 pct. af udgifterne dækket uanset, om der er tale om driftsudgifter til aktivering eller til administrative opgaver. Når kommunen selv varetager opgaven, gives

der kun refusion af driftsudgifterne til aktivering, mens der ikke er refusion af de administrative udgifter.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der fremover kun skal være 50 pct. refusion for udgifter til aktive tilbud, mens udgifterne til administrative opgaver fremover ikke skal være refusionsberettigede.

Finansieringsreglerne bliver dermed de samme, uanset om indsatsen gennemføres af anden aktør eller af jobcentret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 (*Forslaget til § 117*).

2.5. Den kommunale udligningsordning

2.5.1. Gældende ret

Budgetgaranti

Den kommunale budgetgaranti indebærer, at kommunerne under ét kompenseres for udviklingen i de kommunale udgifter på visse områder. Kompensationen sker via en regulering af bloktilskuddet.

Efter de gældende regler i § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner omfatter den kommunale budgetgaranti udviklingen i kommunernes udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, kommunal aktivering, revalidering, udgifter til ledighedsydelse, kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse.

Beskæftigelsestilskuddet

Beskæftigelsestilskuddet efter § 23 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner indebærer, at kommunerne kompenseres fuldt ud for nettoudgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og aktivering af forsikrede ledige.

Beskæftigelsestilskuddet omfatter følgende kommunale udgifter:

- 1) 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i passive perioder efter karenperioden,
- 2) 25 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i aktive perioder efter karenperioden under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 3) 25 pct. af udgifterne til løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, som ansætter forsikrede ledige,

- 4) 50 pct. af udgifterne til personlig assistance til handicappede efter kapitel 3 og 4 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. § 17 b,
- 5) 50 pct. af udgifterne til befordringsgodtgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82, jf. § 109, stk. 3,
- 6) 50 pct. af udgifterne til hjælpemidler efter §§ 76, 77 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra undervisningsmaterialer, jf. § 117 b, stk. 3, og § 123,
- 7) 50 pct. af driftsudgifterne m.v. til aktivering af forsikrede ledige samt flyttehjælp inden for et rådighedsbeløb, jf. § 117 a, stk. 1 og 2, § 117 b, stk. 1 og 2, og § 122 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Budgetgaranti

Det foreslås, at kommunernes nettodriftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse, fremover vil indgå i budgetgarantien.

Forslaget er en konsekvens af forslaget under pkt. 2.3. om indførelse af et fælles driftsloft, som fremover vil omfatte kommunernes driftsudgifter til aktivering af kontant- og starthjælpsmodtagere, revalidender, ledighedsydelsesmodtagere, herunder modtagere af særlig ydelse, sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse. Det fælles driftsloft medfører, at kommunernes nettodriftsudgifter til aktivering til alle de nævnte målgrupper og til 6 ugers selvvalgt uddannelse kun kan opgøres samlet og ikke for de enkelte målgrupper. På denne baggrund er det nødvendigt at ændre reglerne om den kommunale budgetgaranti således, at den fremover kommer til at omfatte den reale udvikling i kommunernes nettodriftsudgifter til aktivering af alle de nævnte målgrupper.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at kommunernes driftsudgifter til aktivering af forsikrede ledige hidtil har indgået i beskæftigelsestilskuddet, men med dette forslag i stedet vil blive omfattet af budgetgarantien.

Beskæftigelsestilskuddet

Kommunerne vil som hidtil blive kompenseret for de kommunale nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge og aktivering af forsikrede ledige.

Beskæftigelsestilskuddet vil fremover omfatte følgende kommunale udgifter, idet de angivne procentsatser er tilpasset forslagene til ændrede refusionsregler, jf. punkt 2.2. :

- 1) 70 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i passive perioder efter karenperioden og til arbejdsløshedsdagpenge under øvrige vejlednings- og opkvalificeringstilbud efter karenperioden,
- 2) 50 pct. af udgifter til arbejdsløshedsdagpenge i aktive perioder efter karenperioden under tilbud i form af ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og virksomhedspraktik,
- 3) 70 pct. af udgifterne til uddannelsesydelse udbetalt til ledige under deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse efter karenperioden,
- 4) 50 pct. af udgifterne til løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, som ansætter forsikrede ledige,
- 5) 50 pct. af udgifterne til personlig assistance til handicappede efter kapitel 3 og 4 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. § 17 b,
- 6) 50 pct. af udgifterne til befordringsgodtgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82, jf. § 109, stk. 3,
- 7) 50 pct. af udgifter til hjælpemidler efter §§ 76, 77 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra undervisningsmaterialer, jf. § 117 b, stk. 3, og § 123.

Indførelsen af det fælles rådighedsbeløb for alle målgrupper, herunder de forsikrede ledige, medfører, at driftsudgifterne til aktivering af forsikrede ledige ikke længere vil indgå i beskæftigelsestilskuddet, men vil blive omfattet af den kommunale budgetgaranti, jf. den ovenfor nævnte ændring af reglerne om budgetgarantien. Kommunerne bliver således fortsat kompenseret for disse udgifter, men af opgørelsestekniske årsager overføres kompensationen til den kommunale budgetgaranti.

Idet kommunerne fremover skal være med til at finansiere udgifterne til uddannelsesydelse under selvvalgt uddannelse, foreslås det videre, at 70 pct. af udgifterne til uddannelsesydelse efter karenperioden, jf. kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., bliver omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

Endvidere vil de udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, som kommunen fra 1. januar 2011 finansierer med 100 pct. som følge af, at tilbud ikke påbegyndes rettidigt eller ikke har det foreskrevne omfang, jf. § 82 a, stk. 3, 3. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., blive medregnet med 70 pct. i opgørelsen af beskæftigelsestilskuddet.

Der henvises til lovforslagets § 5.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige i dette lovforslag skal ses i sammenhæng med de samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse) og lovforslaget om ændring af lov om dagpenge ved sygdom (Ændring af refusionssatser).

Det indgår i nærværende lovforslag, at der gives høj refusion af kommunernes udgifter til tilskuddet til arbejdsgiveren ved ansættelse af personer med løntilskud samt til deres udgifter til forsørgelse af ledige i perioder under aktive tilbud i form af virksomhedspraktik og ordinær uddannelse, jf. afgrænsningen heraf i forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1, mens der gives lav refusion til forsørgelse af ledige under øvrig vejledning og opkvalificering, 6 ugers selvvalgt uddannelse og i passive perioder.

I vurderingen af de økonomiske konsekvenser er det skønnet, at kommunerne vil ændre adfærd, så færre vil få tilbud om aktivering som følge af, at forskellen mellem refusion i aktive og passive perioder bliver reduceret, samt at kommunerne i mindre omfang end hidtil vil anvende øvrig vejledning og opkvalificering i form af kurser og kommunale projekter i aktiveringsindsatsen for i stedet at aktivere ledige i virksomhedsrettede tilbud og i ordinær uddannelse.

Arbejdsløshedsdagpenge og uddannelsesyndelse under deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse udbetales til de ledige af a-kasserne, der refunderes herfor af staten, og ikke, som det er tilfældet for de øvrige forsørgelsesyndelser, herunder kontant- og starthjælp m.v., af kommunerne. Derfor er der ikke tale om, at kommunerne modtager refusion for deres udgifter vedrørende dagpenge, men derimod om at de medfinansierer statens udgifter hertil. Af hensyn til en ensartet beskrivelse af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, beskrives betydningen af forslaget for kommunernes medfinansiering af dagpenge og uddannelsesyndelse, som kommunerne som følge af aftalen også skal bidrage til finansieringen af, allige-

vel som »ændring af refusion« svarende til statens refusion til kommunernes udgifter til de øvrige nævnte målgrupper.

De samlede økonomiske konsekvenser af dette lovforslag er offentlige mindreudgifter på 722,6 mio. kr. i 2011, 731,7 mio. kr. i 2012, 732,3 mio. kr. i 2013 og 732,4 mio. kr. i 2014, jf. det sammenfattende skema i pkt. 9. Heraf skønnes for 2011 merudgifter (netto) for kommunerne på 7.646,8 mio. kr. og mindreudgifter (netto) for staten på 8.369,4 mio. kr. Heraf vedrører 8 mio. kr. tilpasning af it-systemer (heraf 7 mio. kr. til kommunale systemer) og 2 mio. kr. årligt til drift af kommunale systemer samt 2 mio. kr. til evaluering, jf. punkt 3.5 nedenfor. Her fremgår også, at der som følge af en forventet reduktion i aktiveringsomfanget vedrørende modtagere af sygedagpenge, vil blive foretaget en reduktion i det kommunale bloktilskud med 209,5 mio. kr. årligt, hvilket også indgår i vurderingen af de økonomiske konsekvenser.

De samlede økonomiske konsekvenser af gennemførelse af aftalen »En aktiv beskæftigelsesindsats, der virker« er mindreudgifter på 1.115,7 mio. kr. i 2011, 1.124,7 mio. kr. i 2012, 1.125,3 mio. kr. i 2013 og 1.125,4 mio. kr. i 2014. I denne total indgår de økonomiske konsekvenser af dette lovforslag, af de ændringer vedrørende sygedagpenge, der følger af lovforslaget om ændring af lov om dagpenge ved sygdom (Ændring af refusionssatser) og af de ændringer vedrørende 6 uger selvvalgt uddannelse, der følger af lovforslaget om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse), hvortil der henvises.

Derudover foretager Beskæftigelsesministeriet som led i udmøntningen af aftalen besparelser på en række puljer for sammenlagt 86,0 mio. kr. i 2011. Besparelserne vil vedrøre beskæftigelsesregionernes bevilling til beskæftigelsesrettede aktiviteter, puljen til styrkelse af den virksomhedsrettede revalidering og den centrale pulje til en særlig beskæftigelsesindsats.

Forslaget træder i kraft den 1. januar 2011.

Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	-8.369,4	-8.568,7	-8.237,2	-8.073,0
Heraf:				
Drift	-222,4	-222,1	-220,0	-219,5
Forsørgelse	-8.150,0	-8.346,6	-8.017,2	-7.853,5
Øvrig	3,0	0,0	0,0	0,0
Kommuner i alt	7.646,8	7.837,0	7.504,9	7.340,6
Heraf:				
Drift	-302,7	-302,1	-304,8	-305,4
Forsørgelse	8.150,0	8.346,6	8.017,2	7.853,5

Øvrig	200,5	207,5	207,5	207,5
Heraf:				
DUT	-25,8	-32,8	-32,8	-32,8
Budgetgaranti	3.226,8	3.170,1	2.952,9	2.901,1
Det særlige beskæftigelsestilskud	4.445,8	4.699,7	4.584,8	4.472,4
Stat og kommune i alt	-722,6	-731,7	-732,3	-732,4
Heraf:				
Drift	-525,1	-524,2	-524,8	-524,9
Forsørgelse	0,0	0,0	0,0	0,0
Øvrig	-197,5	-207,5	-207,5	-207,5

De økonomiske konsekvenser for kommunerne skal forhandles med de kommunale parter.

Nedenfor gennemgås de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for de enkelte elementer i lovforslaget.

3.1. En ny og effektiv refusionsmodel: forsørgelsesudgifter

Kommunerne kan fremover hjemtage 50 pct. refusion af tilskuddet til arbejdsgiveren ved ansættelse af ledige med løntilskud og af forsørgelsesudgifterne til personer i perioder med aktivering i form af virksomhedspraktik og ordinær uddannelse eller under delvis raskmelding (gælder kun modtagere af sygedagpenge), og 30 pct. i perioder med øvrig vejledning og opkvalificering, 6 ugers selvvalgt uddannelse eller passiv forsørgelse. Under virksomhedspraktik og løntilskud for revalidender fastholdes en refusion på 65 pct.

Ud over ændringen i refusionsprocenterne, som er udgiftsneutral for det offentlige under ét, er det ved vurderingen af de økonomiske konsekvenser lagt til grund, at kommunerne dels vil aktivere i mindre omfang, dels ændre sammensætningen i aktiveringen fra øvrig vejledning og opkvalificering til ordinær uddannelse og virksomhedspraktik. Disse forventede justeringer i aktiveringsindsatsen medfører ændringer i fordelingen mellem aktive og passive forsørgelsesudgifter og dermed i finansieringen mellem stat og kommuner, men er udgiftsneutral for det offentlige under ét.

Det følger af aftalen »En aktiv beskæftigelsesindsats, der virker«, at kommunerne skal medfinansiere en del af forsørgelsesudgifterne til uddannelsesydelse under forsikrede lediges deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse. Refusionsprocenten foreslås fastlagt til 30 pct. svarende til, at kommunerne skal medfinansiere 70 pct. af udgifterne. Da der er tale om forsørgelsesudgifter til forsik-

rede ledige, skal karenperioden medregnes, eftersom staten finansierer forsørgelsesudgifterne fuldt ud under denne periode. Karenperioden er 12 uger i 2011, 8 uger i 2012 og 4 uger i 2013 og frem. På baggrund af data fra E-indkomstregisteret skønnes den andel af uddannelsesydelsen, som udbetales i karenperioden, at udgøre 39,0 pct. i 2011, 23,6 pct. i 2012 og 9,2 pct. i 2013 og frem. Kommunernes medfinansiering er således stigende som følge af den gradvise afkortning af karenperioden.

De samlede udgifter til uddannelsesydelse skønnes at udgøre 519,8 mio. kr. årligt, idet der henvises til den forventede besparelse som følge af lovforslaget om etablering af et prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse. Heraf forventes kommunernes medfinansiering at udgøre 222,2 mio. kr. i 2011, 278,0 mio. kr. i 2012 og 330,4 mio. kr. i 2013 og 2014. I de samme år vil der være tilsvarende statslige mindreudgifter (herunder udgifter til uddannelsesydelse i karenperioden). Også for denne del af lovforslaget er der alene tale om en forskydning af finansieringsbyrden mellem stat og kommuner, hvorfor der fortsat ikke er egentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige under ét.

For de økonomiske konsekvenser af forslaget for driftsudgifterne til 6 ugers selvvalgt uddannelse henvises til afsnit 3.3. om et fælles driftsloft.

Af nedenstående skema fremgår de samlede konsekvenser vedrørende udgifterne til forsørgelse.

De kommunale nettoudgifter er omfattet af den kommunale budgetgaranti for så vidt angår udgifterne til modtagere af kontanthjælp, starthjælp, revalidering og ledighedsydelse, mens udgifterne til dagpengemodtagere (herunder udgifterne til uddannelsesydelse) er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud.

Økonomiske konsekvenser (forsørgelsesudgifter) af lovforslaget fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	-8.150,0	-8.346,6	-8.017,2	-7.853,5

Kommuner i alt	8.150,0	8.346,6	8.017,2	7.853,5
Heraf:				
DUT				
Budgetgaranti	2.822,0	2.842,5	2.965,1	2.994,6
Beskæftigelsestilskud	5.328,0	5.504,1	5.052,1	4.859,0
Stat og kommune i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.2. En ny og effektiv refusionsmodel: driftsudgifter

Det vurderes, at kommunerne som følge af den ændrede refusionsmodel for forsørgelsesudgifterne, jf. afsnit 3.1., dels samlet vil aktivere i mindre omfang, og dels vil reducere andelen af aktivering med øvrig vejledning og opkvalificering og i stedet anvende virksomhedspraktik og ordinær uddannelse. Det er endvidere ved vurderingen af de økonomiske konsekvenser lagt til grund, at den tilpasning af kommunernes aktiveringsindsats, som de nye regler vil give anledning til, vil være gradvist større i løbet af perioden 2011-14.

Initiativet skønnes derfor at medføre årlige besparelser på driftsudgifterne ved aktivering på i alt 525,1 mio. kr.

i 2011, 524,2 mio. kr. i 2012, 524,8 mio. kr. i 2013 og 524,9 mio. kr. i 2014. De økonomiske konsekvenser vedrørende omlægningen af refusion for modtagere af sygedagpenge fremgår af lovforslaget om ændring af lov om dagpenge ved sygdom (Ændring af refusionssatser), hvortil der henvises.

Udgifterne er omfattet af den kommunale budgetgaranti for så vidt angår kommunernes udgifter til modtagere af kontanthjælp, starthjælp, revalidering og ledighedsydelse, mens kommunernes udgifter til arbejdsløshedsdagpengemodtagere efter de nugældende regler er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud.

Økonomiske konsekvenser (driftsudgifter) af lovforslaget fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	-204,7	-204,4	-202,3	-201,8
Kommuner i alt	-320,4	-319,8	-322,5	-323,1
Heraf:				
DUT				
Budgetgaranti	-252,1	-251,5	-262,0	-264,1
Beskæftigelsestilskud	-68,3	-68,3	-60,5	-59,0
Stat og kommune i alt	-525,1	-524,2	-524,8	-524,9

3.3. Et fælles driftsloft

Der etableres ét fælles driftsloft på 13.700 kr. pr. helårsperson for kommunernes driftsudgifter ved aktivering af modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, starthjælp, sygedagpenge, revalideringsydelse og ledighedsydelse samt driftsudgifterne til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Beskæftigelsesministeriet skønner, at de samlede offentlige driftsudgifter ved aktivering af ovennævnte målgrupper vil udgøre 6.273,6 mio. kr. i 2011. Efter nugældende finansieringsregler kan kommunerne få 50 pct. refusion inden for de to fastsatte rådighedsbeløb af deres driftsudgifter ved aktivering for modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, starthjælp og revalidering. Udgifterne til aktivering af sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere refunderes i dag med 50 pct., men uden et rådighedsbeløb, og kommunernes udgifter til køb af 6 ugers selvvalgt uddannel-

se refunderes med 100 pct., ligeledes udenfor et rådighedsbeløb. På baggrund af det ovennævnte udgiftsskøn vurderer Beskæftigelsesministeriet, at kommunerne efter de nugældende regler ville kunne hjemtage i alt 2.704,1 mio. kr. i statsrefusion på de nævnte ordninger i 2011, hvilket ville svare til en effektiv refusionsprocent på ca. 43 pct.

Det er ved fastlæggelsen af det nye driftsloft lagt til grund, at kommunerne under ét skal kunne hjemtage det samme samlede refusionsbeløb på ca. 2,7 mia. kr. efter de nye regler. På baggrund af en forventning om, at den samlede målgruppe i 2011 vil udgøre knap 400.000 helårspersoner, er driftsloftet derefter fastlagt til 13.700 kr. Det vurderes således, at såvel de samlede offentlige udgifter som fordelingen mellem statens udgifter til refusion og de kommunale nettoudgifter vil være uændrede ved indførelsen af det fælles driftsloft.

Efter nugældende regler er udgifterne omfattet af den kommunale budgetgaranti for så vidt angår udgifter til modtagere af kontanthjælp, starthjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse, mens kommunernes udgifter til arbejdsløshedsdagpengemodtagere er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud. Kommunernes udgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere samt udgifterne til 6 ugers selvvalgt uddannelse er ikke omfattet af budgetgarantien eller det særlige beskæftigelsestilskud efter de nugældende regler. Som følge af forslaget om etablering af et fælles driftsloft vil alle kommunernes driftsudgifter vedrørende ovenstående ordninger skulle

være omfattet af den kommunale budgetgaranti. Forslaget medfører således nogle forskydninger mellem de forskellige ordninger, jf. tabel nedenfor (2011-tal).

Da der etableres et fælles driftsloft, der inkluderer driftsudgifter til modtagere af sygedagpenge og kommunernes udgifter til køb af 6 ugers selvvalgt uddannelse, beskrives de økonomiske konsekvenser i dette lovforslag. Der henvises i øvrigt til lovforslaget om ændring af lov om dagpenge ved sygdom (Ændring af refusionssatser) samt lovforslaget om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Økonomiske konsekvenser af forslaget om et fælles driftsloft fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommuner i alt	0,0	0,0	0,0	0,0
Heraf:				
DUT	-34,8	-34,8	-34,8	-34,8
Budgetgaranti	866,4	788,6	459,3	380,1
Beskæftigelsestilskud	-831,6	-753,8	-424,5	-345,3
Stat og kommune i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.4. Ingen refusion for administrative udgifter til andre aktører

Fremover skal der alene være 50 pct. refusion for kommunernes driftsudgifter til aktivering for ledige henvist til en anden aktør, mens udgifterne til anden aktørs administrative opgaver fremover ikke skal være refusionsberettigede. Finansieringsreglerne bliver dermed de samme, uanset om indsatsen gennemføres af anden aktør eller jobcentret og uanset målgruppe.

I forbindelse med etableringen af det kommunale strengede beskæftigelsessystem og finansieringsomlægningen af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og aktivering af forsikrede ledige pr. 1. januar 2010 blev der som led i DUT-forhandlingerne overført 35,1 mio. kr. (35,5 mio. kr. i 2011 pl) til kommunerne via bloktilskuddet. Beløbet, der svarede til de forventede samlede administrative udgifter hos anden aktør på landsplan i 2010, blev omfattet af servicerammen. Med de gældende regler kan kommunerne hjemtage refusion for anden ak-

tørs administrative udgifter, og der blev derfor indarbejdet en teknisk reduktion af særlige beskæftigelsestilskud på 35,1 mio. kr. således, at kommunerne ikke blev dobbeltkompenseret.

Som følge af dette lovforslag kan kommunerne ikke længere få refusion for de administrative udgifter hos anden aktør. De samlede driftsudgifter forventes derfor at blive 35,5 mio. kr. mindre i 2011 og som følge heraf vil statens udgifter til refusion (17,7 mio. kr.) og kommunernes nettoudgifter (de resterende 17,8 mio. kr.) blive reduceret tilsvarende. I alt vil kommunerne således få i alt 35,5 mio. kr. mindre i indtægter i 2011 (-17,7 mio. kr. i refusion og -17,8 mio. kr. via beskæftigelsestilskuddet). Dette indtægtstab vil dog blive kompenseret ved en samtidig annullering af den tekniske justering af beskæftigelsestilskuddet på 35,5 mio. kr., og ændringen af refusionsreglerne vedrørende administrative udgifter hos anden aktør, vil derfor være udgiftsneutral for stat og kommuner under ét, jf. nedenstående skema.

Økonomiske konsekvenser af forslaget om finansieringsreglerne vedrørende administrative udgifter hos anden aktør fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	-17,7	-17,7	-17,7	-17,7
Kommuner i alt	17,7	17,7	17,7	17,7
Heraf:				

DUT				
Budgetgaranti				
Beskæftigelsestilskud	17,7	17,7	17,7	17,7
Stat og kommune i alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.5. Øvrige reguleringer

Som følge af den tidligere forventede stigning i aktive tilbud til modtagere af sygedagpenge blev der foretaget en positiv regulering af udgiftsniveauet i kommuneaftalen for 2011. I forbindelse med forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2011 blev der taget udgangspunkt i det på daværende tidspunkt skønnede udgiftsniveau for 2011, som udgjorde ca. 245 mio. kr. for kommunerne. Indførelsen af det fælles driftsloft indebærer, at de kommunale driftsudgifter nu er indregnet med en udgift på 34,8 mio. kr. svarende til det, der forudsættes i »Aftale om nye rammer for sygefraværsind-

satsen«. Kommunerne er således blevet kompenseret med 209,5 mio. kr. for meget i 2011. På det grundlag er der efter sædvanlig praksis indregnet en negativ regulering i de økonomiske konsekvenser af lovforslaget svarende til de 209,5 mio. kr., som kommunerne har fået for meget i bloktilskud.

Som led i aftalen om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, foreslås afsat 8 mio. kr. til tilpasning af it-systemer (heraf 7 mio. kr. til kommunale systemer) og 2 mio. kr. årligt til drift af kommunale systemer samt 2 mio. kr. til evaluering.

Økonomiske konsekvenser af øvrige forslag fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2011-priser	2011	2012	2013	2014
Stat i alt	3,0	0,0	0,0	0,0
Kommuner i alt	-200,5	-207,5	-207,5	-207,5
Heraf:				
DUT	9,0	2,0	2,0	2,0
Budgetgaranti	-209,5	-209,5	-209,5	-209,5
Beskæftigelsestilskud				
Stat og kommune i alt	-197,5	-207,5	-207,5	-207,5

Der foreslås indført en overgangsordning i 2011, der kompenserer de kommuner, der efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets beregning vil få et byrdefordelingsmæssigt tab på mere end 0,1 pct. af deres beskatningsgrundlag. De pågældende kommuner kompenseres for de beregnede virkninger ud over 0,1 pct. af deres beskatningsgrundlag. Overgangstilskuddet finansieres af det generelle statstilskud til kommunerne. Overgangstilskuddet er beregnet endeligt af Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos:

Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Center for Ligebehandling af Handicappede, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af statsforvaltningsjurister, Frie Funktionærer, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsfor-

eningen af Fleks- og skånejobbere, Rigsrevisionen, Rådet for frivilligt Socialt arbejde, Rådet for Socialt Udsatte, Statsforvaltningerne og Sundhedskartellet.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2011: 8.372 mio. kr. 2012: 8.569 mio. kr. 2013: 8.237 mio. kr. 2014: 8.073 mio. kr. Kommuner: 2011: 320 mio. kr. 2012: 320 mio. kr. 2013: 323 mio. kr. 2014: 323 mio. kr.	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr. Kommuner: 2011: 7.958 mio. kr. 2012: 8.155 mio. kr. 2013: 7.825 mio. kr. 2014: 7.662 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr.	Stat: 2011: 3 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr. Kommuner: 2011: 9 mio. kr. 2012: 2 mio. kr. 2013: 2 mio. kr. 2014: 2 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 32)

Efter gældende regler kan tilbud om vejledning og opkvalificering bestå af

- 1) korte vejlednings- og afklaringsforløb,
- 2) særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet og danskundervisning, eller

- 3) ordinære uddannelsesforløb.

Ad 1) Korte vejlednings- og afklaringsforløb dækker over meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagerens muligheder på arbejdsmarkedet.

Ad 2) Særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb dækker over tilbud, som er særligt etableret til ledige. Det er ikke muligt at give en præcis beskrivelse af indholdet af disse tilbud, idet kommunerne kan sammensætte dem ud fra lokale vurderinger af behovet for tilbud til ledige.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes,

- jobsøgningskurser,
- tilbud, hvor de aktiverede vedligeholder kommunens parker, grønne områder eller reparerer legepladser,
- tilbud, hvor aktiverede ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere,
- tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare den lediges kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet,
- projekter, hvor de aktiverede er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller til andre kommuner. F.eks. syning af termotøj til kommunens medarbejdere,
- projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Ad 3) Ordinære uddannelser dækker over alle former for uddannelser, som udbydes generelt, og som ikke er særlige forløb rettet alene mod ledige. Det kan være såvel kompetencegivende længerevarende uddannelser som helt korte kurser og uddannelser. Uddannelserne kan have hjemmel i lovgivning eller være uddannelser, som udbydes privat.

Det indgår i forslaget om at omlægge refusionen for ydelserne, at kommunens udgifter til forsørgelsesudgifter fremover skal refunderes med 30 pct. for personer, der deltager i korte vejlednings- og afklaringsforløb og særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb. Den kommunale medfinansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge skal i disse tilfælde være 70 pct. Dette gælder også for øvrige uddannelser, som ikke umiddelbart er rettet mod beskæftigelse, og som ikke har hjemmel i lov.

Efter forslaget til omlægning af refusionen skal refusion for forsørgelsesudgifter være 50 pct. for personer, der deltager i tilbud, såfremt tilbuddet omfatter uddannelse, der udbydes generelt, har hjemmel i lov, og er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. I disse situationer skal den kommunale medfinansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpengene være 50 pct.

Dette er baggrunden for, at den gældende § 32, stk. 1 og 2, foreslås nyaffattet, således at der med hensyn til vejledning og opkvalificering alene skelnes mellem på den ene side de former for tilbud om uddannelser, som giver mulighed for en refusion på 50 pct. af forsørgelsesudgifterne, og hvor kommunen skal medfinansiere 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpengene, og på den anden side alle øvrige tilbud om uddannelser og kurser m.v.

Den foreslåede nyaffattelse af § 32, stk. 1, ændrer ikke ved, hvilke tilbud jobcentrene kan give som vejledning og opkvalificering. De foreslåede ændringer har alene betydning for kommunens refusion for forsørgelsesudgifter eller medfinansiering af udgifter til arbejdsløshedsdagpenge.

Forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse omfatter uddannelser, som udbydes generelt, som har hjemmel i lov, og som er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Som eksempler på uddannelser, der har hjemmel i lovgivning, kan på Undervisningsministeriets område nævnes AMU-kurser, SOSU-uddannelser, erhvervsuddannelser, korte, mellemlange og lange videregående uddannelser.

Som eksempler på uddannelser inden for andre ministeriers områder kan nævnes bachelor- og kandidatuddannelser, styrmandsuddannelsen, biblioteksassistentuddannelsen og arkitektuddannelsen.

Det foreslås, at det skal være en betingelse, at uddannelsen udbydes til borgerne generelt og er rettet mod beskæftigelse. Som eksempler kan nævnes generelle faglige uddannelser eller kurser, som er målrettet en jobfunktion, f.eks. svejsekurser og kantinekurser. Betingelsen om, at uddannelsen skal være generel, indebærer, at den ikke må være rettet alene mod ledige. F.eks. falder vejlednings- og afklaringskurser for ledige udenfor.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om uddannelserne omfattet af forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1, jf. nedenfor ad forslaget til § 32, stk. 5.

Forslaget til § 32, stk. 1, nr. 2

Det foreslås, at alle øvrige former for tilbud om uddannelse og kurser samles i et særskilt nr. Det omfatter alle de tilbud, som efter de hidtidige regler fremgår af § 32, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet og danskundervisning.

I den foreslåede nye gruppe indgår endvidere uddannelser, der ikke er indeholdt i forslaget til § 32, stk. 1, nr. 1, som omfatter uddannelser med hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Som eksempler på uddannelser, der indgår i forslaget til § 32, stk. 1, nr. 2, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til ledige. Dette kan f.eks. være et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til

ledige med henblik på fastlæggelse af beskæftigelsesmål.

Som andre eksempler kan nævnes TAMU, produktionskoler, Erhvervsfaglig grunduddannelse (EGU) eller ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Disse uddannelser er tilpasset borgere med særlige behov, hvorfor de ikke falder ind under forslaget til *stk. 1, nr. 1*, idet de ikke udbydes til borgerne generelt.

Det kan også dreje sig om uddannelser, der udbydes af private, f.eks. private kurser inden for it, personlighedsudvikling eller medietræning.

Forslaget til § 32, stk. 2

Den foreslåede nyaffattelse af *stk. 2* indeholder alene en redaktionel konsekvensændring som følge af forslaget til nyaffattelsen af § 32, *stk. 1*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 32, stk. 5)

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke lovhjemlede uddannelser, der skal være omfattet af forslaget til § 32, *stk. 1, nr. 1*. Med bemyndigelsen kan ministeren endvidere fastsætte regler, der fraviger betingelsen om, at uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesministeren vil med bemyndigelsesbestemmelsen fastsætte, hvilke typer af uddannelser der er omfattet af forslaget til § 32, *stk. 1, nr. 1*, dvs. uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Bemyndigelsen vil danne grundlag for udarbejdelsen af en liste over uddannelseslove, som falder ind under denne afgrænsning. Som eksempler på sådanne love kan nævnes lov om erhvervsuddannelse, lov om arbejdsmarkedsuddannelser, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog.

En række forberedende uddannelser kan være relevante at give som tilbud til visse ledige og bør give ret til samme refusion for forsørgelsesydelse som uddannelser, der umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet.

Bemyndigelsesbestemmelsen til at fravige kravet om, at uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod arbejdsmarkedet, vil derfor også blive anvendt til at bestemme, at bl.a. lov om almen voksenuddannelse, lov om forberedende voksenuddannelse, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. vil være omfattet af forslaget til § 32, *stk. 1, nr. 1*. Som andre eksempler

kan nævnes uddannelser på 8. – 9. klassesniveau, HF og studenterkursusniveau.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 1, forslaget til § 32, *stk. 1, nr. 1*.

Til nr. 3 (§ 36, stk. 1)

Forslaget er alene en redaktionel konsekvensændring som følge af forslaget til nyaffattelsen af § 32, *stk. 1*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§§ 117-127)

Forslaget indeholder en omskrivning af gældende lovs kapitel 23 om statens refusion til kommunerne. Forslaget indebærer en harmonisering af rådighedsbeløbet for de forskellige målgrupper for beskæftigelsesindsatsen, ændringer i hvilke beløb der er omfattet af rådighedsbeløbet og ændringer i nogle af de gældende refusionssatser.

Forslaget er opbygget således, at der i § 117 indledes med en angivelse af de udgifter, der ikke er refusionsberettigede.

§ 118 omhandler refusion af alle de udgifter, der refunderes inden for rådighedsbeløbet, og en angivelse af, hvordan rådighedsbeløbet opgøres.

§§ 119-126 omhandler refusion af de udgifter, der refunderes uden for et rådighedsbeløb.

§ 127 omhandler regulering af rådighedsbeløbet og en række andre beløb i loven.

Forslaget til § 117

Til § 117, stk. 1

Efter gældende lovs § 117 afholder kommunen endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, til udarbejdelse af jobplaner og til administration i øvrigt.

Efter gældende lovs § 117 a refunderes kommunens udgifter til vederlag til anden aktør, herunder udgifter til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, til udarbejdelse af jobplaner og til administration i øvrigt m.v. med 50 pct.

Efter gældende regler er finansieringsreglerne for administrationsudgifter således forskellige, afhængig af om indsatsen gennemføres af jobcenteret eller anden aktør. Dette betyder, at når kommunerne selv varetager opgaven, ydes der kun refusion for driftsudgifterne til aktivering, hvorimod kommunen får op til 50 pct. af udgifterne dækket for såvel driftsudgifter til aktivering som

driftsudgifter til administrative opgaver, når anden aktør varetager opgaven.

Det foreslås, at kommunen også skal afholde udgifterne til administration, når der er tale om kommunens udgifter til anden aktørs varetagelse af disse opgaver. Finansieringsreglerne bliver dermed de samme, uanset om det er kommunen eller anden aktør, der udfører opgaven.

Til § 117, stk. 2

Efter gældende lovs § 117 a, stk. 3, yder staten 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1. Dette gælder dog ikke for kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006.

Forslaget til § 117, stk. 2, svarer til gældende lovs § 117 a, stk. 3.

Forslaget til § 118

Nedenfor beskrives gældende regler om udgifter, der refunderes inden for et rådighedsbeløb, og om udgifter, der refunderes uden for et rådighedsbeløb, og som berøres af forslaget til § 118. Dernæst følger bemærkninger til forslaget til henholdsvis, hvilke persongrupper og hvilke udgifter som foreslås omfattet af et fælles rådighedsbeløb.

Udgifter der efter gældende regler er underlagt et rådighedsbeløb

Efter gældende regler er refusionen af driftsudgifter til aktivering mv. underlagt to forskellige rådighedsbeløb afhængigt af, hvilke målgrupper der er tale om, jf. gældende lovs §§ 117 b og 118.

Efter gældende lovs § 117 b refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10, udgifter til undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77 samt udgifter efter § 81 a til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1, og 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 99 til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, og som er medlem af en arbejdsløshedskasse. Udgifter efter § 99 til målgrupperne i gældende lovs § 2, nr. 4 og 5, refunderes dog med 50 pct. efter § 119, stk. 3, uden for et rådighedsbeløb.

Efter gældende lovs § 118 refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 83 til personer, der er omfattet af

gældende lovs § 2, nr. 2, 3 og 10, og 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 99 til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, og som ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Udgifter efter § 99 til målgrupperne i gældende lovs § 2, nr. 4 og 5, refunderes dog med 50 pct. efter § 119, stk. 3, uden for et rådighedsbeløb.

Efter gældende lovs § 119, stk. 1, refunderer staten inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i gældende lovs § 118, stk. 2, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter, herunder deltagerbetaling, efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

Efter gældende lovs § 122 a refunderer staten inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i gældende lovs § 117 b, for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1, 50 pct. af kommunens udgifter efter § 8 til støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde. For øvrige personer refunderer staten 50 pct. af udgifter efter § 8 inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i gældende lovs § 118, stk. 2.

Udgifter der efter gældende regler ikke er underlagt et rådighedsbeløb og som berøres af forslaget til § 118

Efter gældende lovs § 119, stk. 2 og 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 5, og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a, 82 og 99 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4 og 5.

Efter gældende lovs § 121, stk. 2 refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi efter § 73 b til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 7 og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende lovs § 121, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 samt udgifter efter §§ 76, 77 og 82 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende lovs § 122 d refunderer staten for personer omfattet af § 2, nr. 1, 100 pct. af kommunens udgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi, jf. kapitel 8 a.

Forslag til persongrupper, som er omfattet af forslaget til § 118 om et fælles rådighedsbeløb

Det foreslås, at der etableres et fælles rådighedsbeløb for driftsudgifter med et driftsloft på 13.700 kr. (2011-niveau) for følgende målgrupper omfattet af gældende

lovs § 2, nr. 1-5, og nr. 7 og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik samt nr. 10. Disse målgrupper omfatter:

- ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (gældende lovs § 2, nr. 1), samt ledige der modtager uddannelsesyndelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik alene på grund af ledighed (gældende lovs § 2, nr. 2),
- personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik ikke alene på grund af ledighed (gældende lovs § 2, nr. 3),
- personer med begrænsninger i arbejdsevnen, som er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra personer, der er omfattet af nr. 5 (gældende lovs § 2, nr. 4),
- personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge (gældende lovs § 2, nr. 5),
- personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik (en del af gældende lovs § 2, nr. 7), og
- personer, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kontanthjælp eller start-hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter lov om statens uddannelsesstøtte, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven (gældende lovs § 2, nr. 10).

Forslaget om et fælles rådighedsbeløb indebærer således en udvidelse af de målgrupper, der er omfattet af reglerne om et rådighedsbeløb, således at sygedagpengemodtagere, modtagere af ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik og deltagere i 6 ugers selvvalgt uddannelse nu også bliver omfattet.

Forslag til udgifter, som er omfattet af forslaget til § 118 om et fælles rådighedsbeløb

Det foreslås, at følgende udgifter bliver omfattet af driftsloftet:

- Støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8. Disse ud-

gifter er efter gældende lovs §§ 117 b, stk. 2, og 118, stk. 2, for alle ledige omfattet af et rådighedsbeløb.

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling. Efter gældende lovs §§ 117 b, stk. 2, og 118, stk. 2, er disse udgifter omfattet af et rådighedsbeløb for personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1-4 og 10. Det er nyt, at disse udgifter for personer, omfattet af gældende lovs § 2, nr. 5 og 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, foreslås omfattet et rådighedsbeløb.
- Undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77. Efter gældende lovs §§ 117 b, stk. 1, nr. 1 og 118, stk. 1, nr. 1, er disse udgifter omfattet af et rådighedsbeløb for personer omfattet gældende lovs § 2, nr. 1-3 og 10. Det er nyt, at disse udgifter for personer er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4, 5 og 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, foreslås omfattet et rådighedsbeløb.
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a. Efter gældende lovs §§ 117 b, stk. 1, nr. 1, og 118, stk. 1, nr. 1, er disse udgifter omfattet af et rådighedsbeløb for personer omfattet gældende lovs § 2, nr. 1-3, og 10. Det er nyt, at disse udgifter for personer, omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4, 5 og 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, foreslås omfattet et rådighedsbeløb.
- Godtgørelse efter § 83. Det er uændret i forhold til gældende regler i § 118, stk. 1, nr. 1, at udgifter til godtgørelse til personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 2, og 3 og 10, er omfattet af et rådighedsbeløb. Det er alene disse målgrupper, som har mulighed for at modtage denne godtgørelse.
- 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi efter kapitel 8 a og § 73 b. Forslaget indebærer, at alle udgifter til selvvalgt uddannelse til personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1, og personer omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, fremover skal refunderes inden for det foreslåede rådighedsbeløb. Forslaget betyder samtidig, at den gældende refusion på 100 pct. for personer omfattet af den gældende lovs § 2, nr. 1, ændres til 50 pct.
- § 99 til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud. Efter gældende lovs § 117 b, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår personer, der er medlem af en arbejdsløshedskasse og § 118, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår personer, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, er disse udgifter omfattet af et rådighedsbeløb. Det er nyt, at disse udgifter for personer, omfattet af

gældende lovs § 2, nr. 4, foreslås omfattet et rådighedsbeløb. For så vidt angår målgrupperne i gældende lovs § 2, nr. 5 og 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan bemærkes, at disse ikke er omfattet af gældende lovs § 99.

Forslaget til § 118, stk. 2

Efter gældende lovs § 117 b, stk. 2, opgøres rådighedsbeløbet til 18.873 kr. pr. år (2010-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12. Antallet af personer opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Efter gældende lovs § 118, stk. 2, opgøres rådighedsbeløbet pr. år til 21.236 kr. i 2010, 21.200 kr. i 2011 og 21.032 kr. i 2012 og de efterfølgende år (2010-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12. Beløbene for 2011, 2012 og de efterfølgende år reguleres efter § 127 i forhold til 2010-niveau. Antallet af personer opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Det foreslås, at rådighedsbeløbet opgøres ens for alle målgrupperne. Efter forslaget opgøres rådighedsbeløbet i *stk. 2* til 13.700 kr. pr. år (2011-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, herunder personer der deltager i tilbud efter kapitel 12, § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, samt personer der modtager uddannelsesydelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Antallet af personer opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Forslaget til § 119

Efter gældende lovs § 120 refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 99 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 6.

Efter gældende lovs § 121 a refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 83 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 9.

Efter gældende lovs § 122 refunderer staten 75 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, hvis personen er medlem af en arbejdsløshedskasse. For øvrige personer refunderer staten 65 pct. For udgifter efter kapitel 14 og § 99 refunderes 50 pct. af en kommunes udgifter.

Efter gældende lovs § 122 a refunderer staten inden for det rådighedsbeløb, der er fastsat i den gældende § 118, stk. 2, 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 8

til støtte til arbejdssøgende, der ikke er dagpengemodtagere - herunder personer, som er omfattet af målgrupperne i gældende lovs § 2, nr. 6, 8 og 9, og som skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde.

Det foreslås, at staten for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8, og 9, refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8, tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling, undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a, udgifter i forbindelse med godtgørelse efter § 83 og opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Forslaget omfatter således følgende målgrupper:

- Personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet (gældende lovs § 2, nr. 6),
- personer med handicap, jf. lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettigede til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og som ikke har opnået ansættelse efter op til 2 år efter uddannelsens afslutning, og som mangler erhvervs erfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til (gældende lovs § 2, nr.8), og
- særlig udsatte unge under 18 år, hvor de eksisterende tilbud til unge under 18 år efter lov om social service ikke er tilstrækkelige, og som efter kommunens vurdering har behov for et tilbud efter kapitel 11 (gældende lovs § 2, nr. 9).

Forslaget indebærer, at refusionen nedsættes fra 75 pct. til 50 pct. for en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, hvis personen er medlem af en arbejdsløshedskasse.

Forslaget indebærer endvidere, at refusionen nedsættes fra 65 pct. til 50 pct. for en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, hvis personen ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse.

Forslaget indebærer endelig, at udgifter til støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8, for personer omfattet af § 2, nr. 6, 8 og 9, ikke længere er omfattet af et rådighedsbeløb.

Forslaget til § 120

Efter gældende regler er refusion af en række driftsudgifter ikke underlagt et rådighedsbeløb og refunderes med forskellige procentsatser.

Løntilskud

Efter gældende lovs § 117 b, stk. 4, refunderer staten 75 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1.

Efter gældende lovs § 118, stk. 3, refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 2, 3 og 10.

Efter gældende lovs § 119, stk. 4, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4 og 5.

Efter gældende lovs § 120 refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 6.

Efter gældende lovs § 122 refunderer staten for personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 8, en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 med 75 pct., hvis personen er medlem af en arbejdsløshedskasse, og med 65 pct. for øvrige personer.

Det foreslås, at en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12, for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1-3 og 5-10, refunderes af staten med 50 pct.. For så vidt angår personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4, henvises til forslaget til § 121, hvori det foreslås, at udgifterne til løntilskud til denne målgruppe refunderes med 65 pct.

Det betyder, at satsen for refusion af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1, reduceres fra 75 pct. til 50 pct., og at satsen for refusion af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 2, 3, 5 og 10, reduceres fra 65 pct. til 50 pct. For så vidt angår personer omfattet af gældende lovs § 2, nr. 7, bemærkes, at disse ikke kan få tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, idet de får tilskud til ansættelse efter reglerne om fleksjob.

Udgifter til hjælpemidler ved deltagelse i tilbud

Efter gældende lovs § 117 b, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 1.

Efter gældende lovs § 118, stk. 1, nr. 1, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 2, 3 og 10.

Efter gældende lovs § 119, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4 og 5.

Efter gældende lovs § 120, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77, til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 6.

Efter gældende lovs § 121, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 7.

Efter gældende lovs § 121 a, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 9.

Efter gældende lovs § 122, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 8.

Forslaget til § 120, stk. 1, nr. 2, om refusion til udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 svarer til gældende regler i §§ 117 b, stk. 3, 118, stk. 1, 119, stk. 3, 120, 121, stk. 3, 121 a og 122, med den ændring at refusion af udgifter til hjælpemidler til personer omfattet af § 2, nr. 2, 3 og 10, efter forslaget ikke længere er omfattet af et rådighedsbeløb.

Udgifter til mentor

Efter gældende lovs § 122 e refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorer efter §§ 78-81.

Forslaget til § 120, stk. 1, nr. 3, vedrørende refusion for udgifter til mentor efter §§ 78-81 svarer til bestemmelsen i gældende regler i § 122 e.

Udgifter til befordringsgodtgørelse

Efter gældende lovs § 119, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4 og 5.

Efter gældende lovs § 121, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 7.

Forslaget til § 120, stk. 1, nr. 4, vedrørende refusion for udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82 svarer til gældende regler i §§ 119, stk. 3, og 121, stk. 3.

Udgifter til beskæftigelsestillæg

Efter gældende lovs § 118, stk. 4, refunderer staten kommunens udgift til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3, med samme refusionssats, som kommunen er berettiget til for udgiften til kontant- og starthjælp, jf. § 100 i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget til § 120, stk. 2, vedrørende refusion af udgifter til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3, svarer til gældende regler i § 118, stk. 4.

Forslaget til § 121

Efter gældende lovs § 119, stk. 4, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4.

Det foreslås, at staten for personer, der er omfattet af gældende lovs § 2, nr. 4, uændret refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12.

Forslaget til § 122

Efter gældende lovs § 121, stk. 1, refunderes 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter § 71 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Efter gældende lovs § 121, stk. 2, refunderes 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber m.v. efter § 74.

Efter gældende lovs § 121, stk. 4, har kommunen ikke ret til statsrefusion i en konkret sag for udgifter til tilskud til fleksjob, jf. stk. 1, hvis kommunen ikke har tilvejebragt grundlaget for afgørelsen om fleksjob, som fastsat i § 70 a, eller for revurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 måneder. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor visitationen eller revurderingen er foretaget eller skulle være foretaget. Ved beregning af perioden på 36 måneder medregnes perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100, 104 og 104 a i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget til § 122, stk. 1, vedrørende refusion af udgifter til tilskud til fleksjob efter § 71 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75 svarer til gældende lovs § 121, stk. 1.

Forslaget til § 122, stk. 2, vedrørende refusion af udgifter til arbejdsredskaber m.v. efter § 74 svarer til gældende lovs § 121, stk. 2.

Forslaget til § 122, stk. 3, vedrørende bortfald i visse tilfælde af refusion for udgifter til tilskud til fleksjob efter § 71 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75 svarer til gældende lovs § 121, stk. 4.

Forslaget til § 123

Efter gældende lovs § 122 b refunderer staten 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g.

Efter gældende lovs § 122 c refunderer staten 100 pct. af kommunens udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a, stk. 3.

Efter gældende lovs § 123 refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter § 100.

Forslaget til § 123, stk. 1, vedrørende refusion af udgifter til jobrotationsydelse svarer til gældende lovs § 122 c, med den redaktionelle ændring, at der henvises til § 98 a i stedet for § 98 a, stk. 3.

Forslaget til § 123, stk. 2, vedrørende refusion af udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne, svarer til gældende lovs § 122 b.

Forslaget til § 123, stk. 3, vedrørende refusion af udgifter til hjælpemidler efter § 100 svarer til gældende lovs § 123.

Forslaget til §§ 124- 126

Forslaget til §§ 124-126 svarer til gældende lovs §§ 124-126.

Forslaget til § 127

Forslaget til § 127 vedrørende regulering af satser m.v. svarer til gældende lovs § 127 med den konsekvensændring, som følger af, at det foreslås, at der kun er et rådighedsbeløb, jf. forslaget til § 118.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 82 a, stk. 1)

Efter gældende § 82 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medfinansierer kommunerne udgifter til arbejdsløshedsdagpenge til unge under 25 år, jf. § 52 a og 52 e, og arbejdsløshedsdagpenge efter § 55, stk. 1 og 2, jf. § 82 a, stk. 1.

Andre ydelser efter loven (uddannelsesydelse, efterløn og feriedagpenge samt dagpenge til personer omfattet af artikel 64 og 65 i forordning (EF) 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger) er ikke omfattet af medfinansieringspligten.

Det foreslås, at kommunerne fremover skal medfinansiere udgifterne til uddannelsesydelse under deltagelse i

selvvalgt uddannelse, jf. § 52 g i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 2, nr. 2-4.

Til nr. 2 (§ 82 a, stk. 3)

Efter gældende lovs § 82 a, stk. 3, finansierer kommunerne udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge til forsikrede ledige med 50 pct. Under tilbud omfattet af kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 25 pct. af udgifterne til dagpenge.

Det foreslås, at størrelsen af medfinansieringsprocenterne justeres således, at incitamentet for kommunerne til at give borgerne aktivering med jobsigte, øges.

Konkret foreslås det, at kommunerne som udgangspunkt medfinansierer 70 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og uddannelsesydelse ved deltagelse i vejledning og opkvalificering, ved deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse (med uddannelsesydelse) og i perioder, hvor den ledige ikke deltager i tilbud (passive perioder).

Deltager en ledig derimod i ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 5, eller i virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgør kommunernes medfinansieringsbidrag kun 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 2, nr. 1 og 3-4.

Til nr. 3 og 4 (§ 82 a, stk. 4)

Efter gældende lovs § 82 a, stk. 4, bidrager kommunerne ikke til finansieringen af arbejdsløshedsdagpenge, der er udbetalt for de sammenlagt første 4 uger efter indplacering i en dagpengeperiode. Perioden opgøres på grundlag af uger, hvor der er udbetalt arbejdsløshedsdagpenge.

Som en konsekvens af forslaget i § 2, nr. 1, hvorefter kommunerne også skal medfinansiere udgifterne til uddannelsesydelse, foreslås § 82 a, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 2, nr. 1-2.

Til nr. 5 og 6 (§ 85 c, stk. 3, nr. 1 og 3)

Efter den gældende lovs § 85 c indbetales der blandt andet for personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter loven, et ATP-bidrag, som udgør det dobbelte af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, sammen-

holdt med § 2 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

ATP-bidraget af arbejdsløshedsdagpenge i passive perioder betales af dagpengemodtageren med 1/3, arbejdsløsheds-kassen med 1/3 og arbejdsgivere omfattet af stk. 12 med 1/3, jf. § 85 c, stk. 3.

Denne finansiering af ATP-bidraget anvendes i perioder, hvor kommunerne bidrager til finansiering af arbejdsløshedsdagpenge med 50 pct. af dagpengeudgiften, med 100 pct. af dagpengeudgiften, eller hvor kommunerne er fritaget for medfinansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge som følge af karenperioden på 4 uger i gældende lovs § 82 a, stk. 4.

Som konsekvens af forslaget i § 2, nr. 2, hvor det kommunale medfinansieringsbidrag under deltagelse i visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres fra 50 pct. til 70 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, foreslås det, at § 85 c, stk. 3, nr. 1, ændres i overensstemmelse hermed. Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringen i § 85 c, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 7, hvorved det sikres, at betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge i aktive perioder fortsat betales af staten med 2/3 og medlemmet med 1/3.

Som konsekvens af forslaget i § 2, nr. 1, hvorefter udgifter til uddannelsesydelse skal medfinansieres af kommunerne foreslås det, at § 85 c, stk. 3, nr. 3, præciseres således, at det sikres, at de private arbejdsgivere og arbejdsløsheds-kasserne fortsat skal medfinansiere ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge i karenperioden.

Der skal således fortsat ikke ske arbejdsgiverfinansiering af ATP-bidrag, der udbetales af uddannelsesydelse, uanset kommunernes medfinansiering heraf.

Til nr. 7 (§ 85 c, stk. 5)

Efter gældende lovs § 85 c, stk. 5, betales ATP-bidraget af arbejdsløshedsdagpenge i aktive perioder af dagpengemodtageren med 1/3 og staten med 2/3.

De perioder, hvor denne finansiering af ATP-bidraget anvendes, er perioder, hvor kommunerne bidrager til finansiering af dagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften, jf. gældende lovs § 82 a, stk. 3, 2. pkt.

I forslaget § 2, nr. 2, ændres det kommunale medfinansieringsbidrag under deltagelse i visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fra 25 pct. til 50 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Endvidere begrænses denne medfinansieringsprocent til at omfatte tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For at sikre, at den gældende finansiering af ATP-bidrag i aktive perioder bevares, foreslås det, dels at konsekvensændre henvisningen til den kommunale medfinansieringsprocent fra 25 pct. til 50 pct., dels at præcisere, at den statslige medfinansiering af ATP-bidrag også omfatter øvrige tilbud efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 15, stk. 3)

Ifølge § 15, stk. 3, i lov nr. 482 af 12. juni 2009 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love, skal kommunerne i 2010 ikke bidrage til finansieringen af arbejdsløshedsdagpenge i de første sammenlagte 18 uger, i 2011 i de første sammenlagte 12 uger og i 2012 i de første 8 uger. Det følger videre af bestemmelsen, at reglerne om finansiering af ATP-bidrag, jf. § 85 c, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved nærværende lovs § 2, nr. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at ATP-bidragene i disse perioder finansieres af dagpengemodtageren, arbejdsløsheds-kassen og arbejdsgiveren, der er registret efter momsloven eller lov om afgift af lønsum mv. med hver 1/3.

Som følge af forslaget § 2, nr. 1-4, hvorefter kommunerne fremover også skal medfinansiere udgifterne til uddannelsesyndelse, foreslås nærværende bestemmelse justeret, og i stedet indgår i en ny overgangbestemmelse i nærværende lovs § 6, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 6, stk. 2.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende lovs § 100 refunderer staten 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4 (kontanthjælp og starthjælp). Under revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11 refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter til kontant- og starthjælp. For så vidt angår revalidering omfatter bestemmelsen modtagere af starthjælp, der også under revalidering modtager starthjælp, jf. gældende lovs § 47, stk. 4.

Det foreslås, at staten fremover refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. For personer, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder som

led i revalidering eller forrevalidering, refunderer staten dog 50 pct. af kommunens udgifter til kontant- og starthjælp.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af refusions-satsen fra 65 pct. til 50 pct., jf. bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til denne lovs § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter gældende lovs § 103 yder staten refusion på 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsyndelse, boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed.

Det foreslås, at refusionsprocenten for revalideringsyndelse ændres, således at den vil afhænge af tilbudstypen, og at kommunen får 50 pct. refusion af udgifterne til boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed.

Ad stk. 1

Det foreslås, at revalideringsyndelsen som udgangspunkt refunderes med 30 pct. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor en person modtager revalideringsyndelse og er på barsel, eller i perioder hvor der er kortvarige pauser i revalideringsforløbet. Det gælder også, når revalideringsyndelsen gives i forbindelse med, at personen deltager i tilbud om kurser og uddannelse, der ikke er omfattet af § 32, stk. 1, nr. 1, jf. nedenfor.

Det foreslås, at udgangspunktet fraviges i følgende to tilfælde:

For det første når revalideringsyndelsen gives i forbindelse med tilbud, der er omfattet af den foreslåede nye affattelse af § 32, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dvs. ved deltagelse i tilbud i form af uddannelser, som har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises. Ved deltagelse i sådanne tilbud refunderes revalideringsyndelsen med 50 pct.

For det andet når revalideringsydelsen gives i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ved deltagelse i virksomhedspraktik vil kommunen som hidtil få udgifterne til revalideringsydelsen refunderet med 65 pct.

Ad stk. 2

Det foreslås, at kommunens udgifter til boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed fremover refunderes med 50 pct.

Ad stk. 3

Med forslaget til ændringen af stk. 1 bliver refusionsprocenten af revalideringsydelsen afhængig af, hvilken type af tilbud personen deltager i. Der er derfor behov for at fastsætte nærmere regler, f.eks. når der i samme udbetalingsperiode modtages revalideringsydelse med forskellige refusionsprocenter.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 og 65 pct. refusion, og om hvilken dokumentation der skal foreligge. Forslaget er på linie med den tilsvarende bemyndigelse vedrørende kontant- og starthjælp i lovens § 100, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter gældende lovs § 104, stk. 1, refunderer staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, og § 74 f og 50 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse under ferie efter §§ 74 e og 74 h. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse.

Det foreslås, at refusionssatsen ændres til 30 pct. for kommunens udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, og § 74 f, herunder til ledighedsydelse under ferie efter §§ 74 e og 74 h. For personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten dog 50 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse. Det bemærkes, at ledighedsydelsesmodtagere ikke kan få tilbud om ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, jf. forslaget til denne lovs § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 6

Efter gældende lovs § 104, stk. 2, refunderer staten 35 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse efter § 74 i. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse.

Det foreslås, at refusionssatsen ændres til 30 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse efter § 74 i. For personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten dog 50 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse. Det bemærkes, at modtagere af særlig ydelse ikke kan få tilbud om ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, jf. forslaget til denne lovs § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 4, nr. 1 og 5.

Til nr. 7

Refusionssatsen foreslås ændret som konsekvens af ændringen af refusionssatsen fra 65 pct. til 50 pct. i bestemmelsens stk. 1 og 2.

Det foreslås, at det indføres i bestemmelsen, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge. Bestemmelsen bringes derved i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lovens § 100, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 4, nr. 5 og 6.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til denne lovs § 1, nr. 4.

Til § 5

Til nr. 1

Den kommunale budgetgaranti indebærer, at kommunerne under ét kompenseres for udviklingen i de kommunale udgifter på visse områder, herunder kontanthjælp, aktivering af kontanthjælpsmodtagere, revalidering og ledighedsydelse. Kompensationen sker via en regulering af bloktilskuddet. Den foreslåede indførelse af et fælles rådighedsbeløb for driftsudgifter til aktivering af kontant- og starthjælpsmodtagere, revalidender, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse, medfører, at kommunernes nettoudgifter til aktivering til alle de nævnte målgrupper kun kan opgøres samlet og ikke for de enkelte målgrupper. På denne baggrund er det nødvendigt at ændre reglerne om den kommunale budgetgaranti således, at

den fremover kommer til at omfatte den reale udvikling i kommunernes nettodriftsudgifter til aktivering af alle de nævnte målgrupper og til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Efter de gældende regler omfatter den kommunale budgetgaranti kommunernes udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, kommunal aktivering, revalidering, udgifter til ledighedsydelse, kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse.

Budgetgarantien omfatter således i dag bl.a. kommunernes driftsudgifter til aktivering af kontant- og starthjælpsmodtagere og revalidender samt driftsudgifterne til aktivering af ledighedsydelsesmodtagere. Som følge af forslaget om indførelsen af et fælles rådighedsbeløb, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 118), foreslås det, at budgetgarantien også kommer til at omfatte kommunernes driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse.

Det fælles rådighedsbeløb omfatter kommunernes driftsudgifter til aktivering af kontant- og starthjælpsmodtagere, revalidender, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse. Inden for dette fælles rådighedsbeløb refunderer staten 50 pct. af kommunens samlede driftsudgifter. Det fælles rådighedsbeløb medfører, at kommunernes nettoudgifter til aktivering til alle de nævnte målgrupper kun kan opgøres samlet og ikke for de enkelte målgrupper. På denne baggrund er det nødvendigt at ændre reglerne om den kommunale budgetgaranti således, at den fremover kommer til at omfatte den reale udvikling i kommunernes nettodriftsudgifter til aktivering af alle de nævnte målgrupper.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der foreslås indsat to nye stykker i § 23 a med henblik på at præcisere hvilke udgifter, der er omfattet af beskæftigelsestilskuddet, jf. nedenfor. De hidtidige stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 23 a, stk. 3, indeholder en præcisering af hvilke udgifter, der er omfattet af beskæftigelsestilskuddet. Dette lovforslag indeholder en række ændringer i reglerne om beskæftigelsesindsatsen og finansieringen heraf, hvilket gør det hensigtsmæssigt med en præcisering af hvilke ordninger, der er omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

Lovforslaget indebærer således, at de kommunale driftsudgifter til aktivering af forsikrede ledige ikke længere vil indgå i beskæftigelsestilskuddet, men vil blive omfattet af den kommunale budgetgaranti, og at de kommunale nettoudgifter til uddannelsesyndelse fra 2011 skal være omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

Det fastsættes i stk. 3, at beskæftigelsestilskuddet omfatter de kommunale nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge, uddannelsesyndelse, løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige i løntilskudsjob, personlig assistance til handicappede, befodringsgodtgørelse til forsikrede ledige og hjælpemidler bortset fra undervisningsmaterialer til forsikrede ledige og beskæftigede.

Indførelsen af det fælles rådighedsbeløb for alle målgrupper, herunder de forsikrede ledige, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, medfører, at driftsudgifterne til aktivering af forsikrede ledige ikke længere vil indgå i beskæftigelsestilskuddet, men vil blive omfattet af den kommunale budgetgaranti, jf. den foreslåede ændring af § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Kommunerne skal endvidere være med til at finansiere udgifterne til uddannelsesyndelse under selvvalgt uddannelse, jf. lovforslagets § 2, nr. 1-4. Kommunernes nettoudgifter til uddannelsesyndelse foreslås at blive omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

På denne baggrund er det nødvendigt i loven at præcisere, hvilke udgifter der vil være omfattet af beskæftigelsestilskuddet.

Den foreslåede bestemmelse i § 23 a, stk. 4, indeholder en bemyndigelse til indenrigs- og sundhedsministeren til efter forhandling med beskæftigelsesministeren at fastsætte de nærmere regler om beregning af beskæftigelsestilskuddet.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte, at beskæftigelsestilskuddet omfatter følgende kommunale nettoudgifter:

- 1) 70 pct. af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i passive perioder efter karenperioden og til arbejdsløshedsdagpenge i øvrige vejlednings- og opkvalificeringstilbud efter karenperioden (lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 32, stk. 1, nr. 2), jf. § 82 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,

- 2) 50 pct. af udgifter til arbejdsløshedsdagpenge i aktive perioder efter karenperioden under tilbud i form af ordinær uddannelse (lov en aktiv beskæftigelsesindsats § 32, stk. 1, nr. 1) og virksomhedspraktik (kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats), jf. § 82 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) 70 pct. af udgifterne til uddannelsesydelse efter karenperioden, jf. kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 4) 50 pct. af udgifterne til løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, som ansætter forsikrede ledige efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 119 stk. 1, nr. 1, herunder forsikrede ledige, der er omfattet af lovens § 2, nr. 8,
- 5) 50 pct. af udgifterne til personlig assistance til handicappede efter kapitel 3 og 4 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. § 17 b,
- 6) 50 pct. af udgifterne til befordringsgodtgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82, jf. § 109, stk. 3,
- 7) 50 pct. af udgifter til hjælpemidler efter §§ 76, 77 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra undervisningsmaterialer, jf. § 119, stk. 1, nr. 2, og stk. 2.

Bestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om, at de udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, som kommunen fra 1. januar 2011 finansierer med 100 pct. som følge af, at tilbud ikke påbegyndes rettidigt eller har det foreskrevne omfang, jf. § 82 a, stk. 3, 3. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medregnes med 70 pct. i opgørelsen af beskæftigelsestilskuddet.

I de tilfælde, hvor en kommune ikke overholder reglerne om rettidighed mv. i forbindelse med aktive tilbud til forsikrede ledige, skal kommunen finansiere udgifterne til passive arbejdsløshedsdagpenge med 100 pct. Da kommunen ikke har overholdt lovgivningen, skal kommunen ikke kompenseres for merudgifterne som følge heraf via beskæftigelsestilskuddet. Det er imidlertid ikke rimeligt, at de andre kommuner ikke bliver kompenseret for den del af merudgifterne, som normalt ville indgå i beskæftigelsestilskuddet, hvis den pågældende kommune havde overholdt reglerne om rettidighed. Derfor foreslås det, at disse udgifter medregnes med 70 pct. i opgørelsen af beskæftigelsestilskuddet.

Dette svarer til den måde, som de tilsvarende udgifter på kontanthjælpsområdet har været indregnet i budgetgarantien. Budgetgarantien har således hidtil omfattet 65 pct. af udgifterne til ikke-refusionsberettiget kontant- og starthjælp til modtagere, som ikke rettidigt har fået et aktivt tilbud efter reglerne i kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Som følge af at den statslige re-

fusion af kommunernes udgifter til kontant- og start-hjælp i passive perioder nedsættes til 30 pct., jf. lovforslagets § 4, nr. 1, vil de ikke-refusionsberettigede udgifter til kontant- og starthjælp blive indregnet i budgetgarantien med 70 pct.

Efter de gældende regler i § 23 a, stk. 4 og 5, som bliver stk. 6 og 7, foretages der en midtvejsregulering af merudgiftsbehovet i tilskudsåret og en efterregulering af merudgiftsbehovet i året efter tilskudsåret. Merudgiftsbehovet fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i ledigheden. Merudgiftsbehovet for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i året 2 år før tilskudsåret. Endvidere ydes efter de gældende regler i § 23 b et særligt tilskud til kommuner, hvor udviklingen i bruttoledigheden for forsikrede ledige er væsentligt højere end udviklingen i landsdelen.

Det fremgår af bemærkninger til L 184 af 31. marts 2009 - Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love, at ledigheden opgøres som antallet af bruttoledige forsikrede ledige, dvs. modtagere af arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i både passive og aktive perioder og forsikrede ledige, der deltager i tilbud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som følge af at kommunerne skal medfinansiere udgifterne til uddannelsesydelse, vil modtagere af uddannelsesydelse under selvvalgt uddannelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. indgå sammen med antallet af bruttoledige forsikrede ledige i grundlaget for fordelingen af merudgiftsbehovet mellem landsdele og mellem kommunerne inden for landsdelen. Det samme vil være tilfældet i forhold til opgørelsen af det særlige tilskud til kommuner med meget stor stigning i ledigheden. Data om modtagere af uddannelsesydelse fremgår af eIndkomstregistret, men som følge af, at uddannelsesydelse først er indberettet til eIndkomstregistret fra og med september 2009, vil modtagere af uddannelsesydelse først indgå i grundlaget for fordelingen af merudgiftsbehovet i fuldt omfang fra tilskudsåret 2012.

Dette vil komme til at fremgå af de regler, som indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter om dels opgørelsen af midtvejsreguleringen og efterreguleringen i medfør af § 23 a, stk. 6, dels om fastsættelsen af det særlige tilskud til kommunerne i medfør af § 23 b, stk. 4.

Det skal endelig bemærkes, at forslaget indebærer, at der efter stk. 2 indsættes to nye stykker. De hidtidige stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning for udgifter til tilbud, ydelser og aktiviteter m.v., der vedrører perioder efter lovens ikrafttræden. Det betyder, at de hidtidige regler om kommunernes medfinansiering af arbejdsløshedsdagpenge og refusion for ydelser m.v. finder anvendelse på forhold i perioder, der ligger forud for lovens ikrafttræden.

Udgifter til tilbud, ydelser og aktiviteter mv. i 2010, der først afregnes i 2011, refunderes således efter de regler, som var gældende i 2010. Kommunerne kan hjemtage refusion herfor i forbindelse med den endelige restafregning for 2010 samt eventuelt efterfølgende som berigtigelser vedrørende tidligere år.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunerne uanset lovens § 82 a, stk. 4, som ændret ved denne lovs § 2, nr. 3 og 4, hvorefter kommunerne ikke skal medfinansiere udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og uddannelsesydelser i de første 4 uger efter indplaceringen, i 2011 ikke skal bidrage til finansieringen heraf i de første sammenlagte 12 uger og i 2012 i de første 8 uger. Det foreslås videre, at reglerne om finansiering af ATP-bidrag, jf. § 85 c, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at ATP-bidragene i disse perioder finansieres af dagpengemodtageren, arbejdsløsheds-kassen og arbejdsgivere, der er registret efter momsloven eller lov om afgift af lønsum mv. med hver 1/3. Bestemmelsen svarer til § 15, stk. 3, i lov nr. 482 af 12. juni 2009.

Ændringerne i finansieringen af kommunernes udgifter på beskæftigelsesområdet foreslås at træde i kraft pr. 1. januar 2011 og vil dermed få virkning for de budgetter, som kommunerne netop har vedtaget for 2011.

I *stk. 4* foreslås det på den baggrund, at der indføres en overgangsordning i 2011, der kompenserer de kommuner, der efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets beregning vil få et tab på mere end 0,1 pct. af deres beskatningsgrundlag. De pågældende kommuner kompenseres for de beregnede virkninger ud over 0,1 pct. af deres beskatningsgrundlag. Overgangstilskuddet er beregnet endeligt af Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg vil foretage en analyse af de byrdefordelingsmæssige virkninger af refusions- og tilskudsomlægningerne vedrørende kommunernes indsats på beskæftigelsesom-

rådet med henblik på en vurdering af behovet for eventuelle tilpasninger af udligningssystemet. Denne analyse vil indgå i Finansieringsudvalgets igangværende arbejde med det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Til § 7

Kommunerne forestår opgørelsen af bidrag til medfinansiering af arbejdsløshedsdagpenge og befordringsgodtgørelse. Opgørelsen er it-understøttet i en række forskellige it-systemer og foregår på baggrund af oplysninger fra bl.a. kommunernes fagsystemer om timer i aktivering og oplysninger fra arbejdsløsheds-kassernes it-systemer om udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Det foreslås, at kommunerne - som for arbejdsløshedsdagpenge - også skal opgøre medfinansieringsbidrag for uddannelsesydelser, jf. nærværende lovforslags § 2, nr. 1-4.

Forslaget indebærer, at der skal ske ændringer i a-kassernes it-systemer samt i refusionsdatabehandlernes it-systemer.

Det foreslås derfor, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om overgangs- og efterreguleringsordninger for opgørelse og it-understøttelse af de nye refusionsregler.

Bestemmelsen giver også mulighed for at fastlægge en overgangsordning for håndtering af aktiveringsforløb, som er i gang ved lovens ikrafttræden.

Bemyndigelsen giver også mulighed for at fastlægge efterreguleringsordninger, indtil it-tilpasningen er gennemført. Det kan f.eks. betyde, at kommunerne og deres refusionsdatabehandlere i en overgangsperiode i 2011 kan opgøre medfinansieringsbidrag som a conto bidrag efter de hidtil gældende regler om refusion for aktive timer, samt at kommunerne forpligtes til at foretage genberegning og efterregulering af kommunernes finansieringsbidrag for perioden 3. januar 2011 til det tidspunkt, hvor kommunen (kommunens refusionsdatabehandler) kan it-understøtte de nye regler. Det vil blive fastsat i bekendtgørelsen, at genberegningen og efterreguleringen dog senest skal være foretaget pr. 1. september 2011 og således senest skal indgå i kommunens betaling af medfinansieringsbidrag den 1. september 2011.

Det forudsættes, at kommunerne (og deres refusionsdatabehandlere) fra 3. januar 2011 - også i denne overgangsperiode - opgør medfinansieringsbidrag efter gældende regler, dvs. således, at der er 100 pct. kommunal medfinansiering af passive timer, såfremt aktiveringen ikke er rettidig.

Arbejdsløsheds-kasserne får endvidere en overgangsperiode til at levere oplysninger om uddannelsesydelser

således, at arbejdsløshedskasserne f.eks. senest pr. 30. maj 2011 leverer oplysninger om uddannelsesydelse udbetalt i 2011 til og med den dagpengeperiode, der slutter 22. maj 2011, hvorefter arbejdsløshedskasserne løbende skal levere oplysninger om uddannelsesydelse.

I det omfang refusionsdatabehandlerne ikke er klar til at opgøre medfinansieringsbidrag af uddannelsesydelse, når arbejdsløshedskasserne begynder at levere data, opsamler refusionsdatabehandlerne data om uddannelsesydelse og opgør medfinansieringsbidrag heraf, når kommunen (kommunens refusionsdatabehandler) kan it-understøtte de nye regler, dog senest pr. 1. september 2011.

Overgangsreglerne skal sikre, at arbejdsløshedskasserne og kommunerne (kommunernes refusionsdatabe-

handlere) får den nødvendige tid til, at it-systemerne kan tilpasses, og det sikres samtidig, at der for året som helhed opgøres medfinansieringsbidrag - efter de nye refusionsregler - i både kommunernes regnskaber og i statens regnskaber.

Hvis arbejdsløshedskasserne eller kommunerne efter dette tidspunkt ikke kan indberette de nødvendige data, kan det komme på tale, at Arbejdsmarkedsstyrelsen senest pr. 1. december 2011 beregner og opkræver medfinansieringsbidrag på grundlag af oplysninger i centrale registre for den periode, hvor data ikke er leveret, ved en aconto ordning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 32. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af følgende:

1) Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. stk. 5, og

2) uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af nr. 1, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan få tilbud efter stk. 1, nr. 2.«

2. I § 32, indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke love uddannelserne i stk. 1, nr. 1, skal have hjemmel i, og kan herunder fravige betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.«

3. I § 36, *stk. 1*, ændres »§ 32, stk. 1, nr. 1« til: »§ 32, stk. 1, nr. 2«.

§ 32. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af følgende:

- 1) Korte vejlednings- og afklaringsforløb,
- 2) særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet og danskundervisning, eller
- 3) ordinære uddannelsesforløb.

Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan få tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 3...

Stk. 4...

§ 36. Tilbud om vejledning og opkvalificering, som består af korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. § 32, stk. 1, nr. 1, medregnes ikke i de 6 uger efter §§ 34 og 35, hvis tilbuddet har en varighed på op til 2 uger.

Stk. 2-3...

4.Kapitel 23 affattes således:

Kapitel 23

Statens refusion til kommunerne

§ 117. Kommunen afholder endeligt udgifter til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af jobplaner og til administration i øvrigt m.v., jf. dog § 117 a. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

§ 117 a. Kommunens udgifter til vederlag til en anden aktør, der efter § 4 b varetager indsatsen, herunder de i § 117, 1. pkt., nævnte opgaver, for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-4, 6-8 og 10, refunderes med 50 pct. Dækker vederlaget udgifter, der efter stk. 3 og §§ 117 b-124 berettiger til højere refusion, kan udgifterne refunderes efter disse bestemmelser.

Stk. 2. Udgifterne efter stk. 1, 1. pkt., medtages inden for rådighedsbeløbet efter § 117 b, stk. 2, for personer omfattet af § 2, nr. 1, og inden for rådighedsbeløbet efter § 118, stk. 2, for personer omfattet af § 2, nr. 2-4, 6-8 og 10. Dækker vederlaget til anden aktør udgifter, der kan refunderes uden for et rådighedsbeløb efter §§ 117 b-124, kan udgifterne refunderes efter disse bestemmelser.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 yder staten 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af § 2, nr. 1. Dette gælder dog ikke for kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006.

§ 117 b. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 2,

1) 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10, udgifter til undervisningsmaterialer efter §§ 76

»Kapitel 23

Statens refusion til kommunerne

§ 117. Kommunen afholder endeligt udgifter til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af jobplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 yder staten 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af § 2, nr. 1. Dette gælder dog ikke for kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006.

og 77 samt udgifter efter § 81 a til personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, og

2) 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 99 til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, og som er medlem af en arbejdsløshedskasse.

Stk. 2. Rådighedsbeløbet i stk. 1 opgøres til 18.873 kr. pr. år (2010-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12. Antallet af personer efter 1. pkt. opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 bortset fra udgifter til undervisningsmaterialer til personer, der er omfattet af § 2, nr. 1.

Stk. 4. Staten refunderer 75 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, jf. dog § 122 b.

§ 118. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 2,

1) 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 83 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2, 3 og 10, og

2) 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 99 til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, og som ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse.

Stk. 2. Rådighedsbeløbet i stk. 1 opgøres pr. år til 21.236 kr. i 2010, 21.200 kr. i 2011 og 21.032 kr. i 2012 og de efterfølgende år (2010-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12. Beløbene for 2011, 2012 og de efterfølgende år reguleres efter § 127 i forhold til 2010-niveau. Antallet af personer efter 1. pkt. opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Stk. 3. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2, 3 og 10.

Stk. 4. Staten refunderer kommunens udgift til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3, med samme refusionssats, som kommunen er be-

§ 118. Inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 2, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, samt nr. 10, når udgiften angår

1) støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8,

2) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling,

3) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,

4) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,

5) godtgørelse efter § 83, og

6) 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi efter kapitel 8 a og § 73 b, og

7) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Stk. 2. Rådighedsbeløbet i stk. 1, opgøres til 13.700 kr. pr. år (2011-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5, herunder personer der deltager i tilbud efter

rettiget til for udgiften til kontant- og start-hjælp, jf. § 100 i lov om aktiv socialpolitik.

§ 119. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i § 118, stk. 2, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter, herunder deltagerbetaling, efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 5.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter §§ 76, 77, 81 a, 82 og 99 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Stk. 4. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

§ 120. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 6. Det samme gælder udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 99.

§ 121. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til

1) tilskud til fleksjob efter § 71 og
2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter §§ 73 b og 74.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 samt udgifter efter §§ 76, 77 og 82 til personer, der er omfattet af § 2, nr.

kapitel 12, § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, og personer der modtager uddannelsesydelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Antallet af personer efter 1. pkt. opgøres som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 119. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8 og 9, når udgiften angår

1) støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde, jf. § 8,

2) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling,

3) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,

4) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,

5) godtgørelse efter § 83, og

6) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

§ 120. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-10, når udgiften angår

1) løntilskud efter kapitel 12, jf. dog § 121,

2) hjælpemidler efter §§ 76 og 77, jf. dog § 118, stk. 1, nr. 3, og § 119, stk. 1, nr. 3,

3) mentor efter §§ 78-81 og

4) befordringsgodtgørelse efter § 82.

Stk. 2. Staten refunderer kommunens udgifter til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3, med samme refusionssats, som kommunen er berettiget til for udgiften til kontant- og start-hjælp, jf. § 100 i lov om aktiv socialpolitik.

§ 121. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. Kommunen har ikke ret til statsrefusion i en konkret sag for udgifter til tilskud til fleksjob, jf. stk. 1, hvis kommunen ikke har tilvejebragt grundlaget for afgørelsen om fleksjob, jf. § 70 a, eller for revurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 måneder. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor visitationen eller revurderingen er foretaget eller skulle være foretaget. Ved beregning af perioden på 36 måneder medregnes perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100, 104 og 104 a i lov om aktiv socialpolitik.

§ 121 a. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 og udgifter efter §§ 76, 77, 81 a og 83 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 9.

§ 122. Staten refunderer 75 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, hvis personen er medlem af en arbejdsløshedskasse. For øvrige personer refunderer staten 65 pct. For udgifter efter kapitel 14 og § 99 refunderes 50 pct. af en kommunes udgifter.

§ 122 a. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i § 117 b, stk. 2, for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, og inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i § 118, stk. 2, for øvrige personer, 50 pct. af kommunens udgifter efter § 8 til støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde.

§ 122 b. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g.

§ 122. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til

- 1) tilskud til fleksjob efter § 71 og
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74.

Stk. 3. Kommunen har ikke ret til statsrefusion i en konkret sag for udgifter til tilskud til fleksjob, jf. stk. 1, hvis kommunen ikke har tilvejebragt grundlaget for afgørelsen om fleksjob, jf. § 70 a, eller for revurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik. Retten til statsrefusion bortfalder i en periode på 36 måneder. Perioden beregnes fra det tidspunkt, hvor visitationen eller revurderingen er foretaget eller skulle være foretaget. Ved beregning af perioden på 36 måneder medregnes perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100, 104 og 104 a i lov om aktiv socialpolitik.

§ 122 c. Staten refunderer 100 pct. af kommunens udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a, stk. 3.

§ 122 d. Staten refunderer 100 pct. af kommunens udgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse, deltagerbetaling samt kost og logi, jf. kapitel 8 a i denne lov.

§ 122 e. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorer efter §§ 78-81.

§ 123. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 100.

§ 124. Staten afholder en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis

1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller

2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Udgifter efter stk. 1 omfatter

1) udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 6 og 7,

2) udgifter efter kapitel 14 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 6,

3) udgifter efter § 74 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, samt

4) udgifter efter § 45, stk. 3, til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter

1) udlændingelovens §§ 7 og 8,

§ 123. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Stk. 2. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler m.v. efter § 100.

§ 124. Staten afholder en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis

1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller

2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Udgifter efter stk. 1 omfatter

1) udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 6 og 7,

2) udgifter efter kapitel 14 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 6,

3) udgifter efter § 74 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, samt

4) udgifter efter § 45, stk. 3, til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter

1) udlændingelovens §§ 7 og 8,

2) udlændingelovens § 9 b,
 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,

4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,

5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2,

6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1 og 2, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,

7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, stk. 1, eller

8) udlændingelovens § 9 e.

§ 125. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 126. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 127. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent

- 1) beskæftigelsestillægget efter § 45,
- 2) løntilskud efter § 63,
- 3) beløbet efter § 71, stk. 3, og § 75, stk. 2, og
- 4) jobrotationsydelse efter § 98 a og
- 5) rådighedsbeløbet efter § 117 b og § 118.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 55, stk. 2, reguleres procentuelt i overensstem-

2) udlændingelovens § 9 b,
 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,

4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,

5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2,

6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1 og 2, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,

7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, stk. 1, eller

8) udlændingelovens § 9 e.

§ 125. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 126. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regulering

§ 127. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent

- 1) beskæftigelsestillægget efter § 45,
- 2) løntilskud efter § 63,
- 3) beløbet efter § 71, stk. 3, og § 75, stk. 2,
- 4) jobrotationsydelse efter § 98 a og
- 5) rådighedsbeløbet efter § 118.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 55, stk. 2, reguleres procentuelt i overensstem-

melse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.

Stk. 3. Løntilskuddet pr. time efter § 67 c skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 82 a. Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til dagpenge, jf. §§ 52 a og 52 e og § 55, stk. 1 og 2.

Stk. 2....

Stk. 3. Bidraget efter stk. 1 udgør 50 pct. af udgifterne til dagpenge. Under tilbud omfattet af kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 25 pct. af udgifterne til dagpenge. Hvis tilbud efter reglerne i kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke påbegyndes rettidigt eller ikke har det foreskrevne omfang, udgør bidraget dog 100 pct. af udgifterne til dagpenge for de timer, som ikke er omfattet af tilbuddet.

Stk. 4. Kommunen bidrager ikke til finansieringen af dagpenge, der er udbetalt for de sammenlagt første 4 uger efter indplaceringen i en dagpengeperiode, jf. §§ 53 og 54. Perioden opgøres på grundlag af uger, hvori der er udbetalt dagpenge.

Stk. 5-6....

§ 85 c....

Stk. 3. ATP-bidraget for dagpengemodtagere betales af dagpengemodtageren med 1/3, arbejdsløsheds-kassen med 1/3 og arbejdsgivere omfattet af stk. 12 med 1/3,

1) hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 50 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 1. pkt.,

2) hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 100 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 3. pkt., samt

melse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.

Stk. 3. Løntilskuddet pr. time efter § 67 c skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

§ 2

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som bl.a. ændret ved lov nr. 118 af 17. februar 2009 og senest ved lov nr. 912 af 13. juli 2010, foretages følgende ændringer:

1.I § 82 a, *stk. 1*, indsættes efter »§ 55, stk. 1 og 2«: », og til uddannelsesydelse, jf. § 52 g«.

2. § 82 a, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, affattes således:
»Bidraget efter stk. 1 udgør 70 pct. af udgifterne til dagpenge eller uddannelsesydelse. Under deltagelse i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 50 pct. af udgifterne til dagpenge.«

3.I § 82 a, *stk. 4, 1. pkt. og stk. 5*, indsættes efter »dagpenge«: »og uddannelsesydelse«.

4.I § 82 a, *stk. 4, 2. pkt.*, indsættes efter »dagpenge«: »eller uddannelsesydelse«.

5.I § 85 c, *stk. 3, nr. 1*, ændres »50 pct.« til: »70 pct.«, og efter »§ 82 a, stk. 3, 1. pkt.«, indsættes: »jf. dog stk. 5,«.

3) hvor kommunen ikke bidrager til finansieringen, jf. § 82 a, stk. 4.

4) Hver bidragsandel for 1 uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. ATP-bidraget for medlemmer, der modtager dagpenge efter artikel 64 eller 65 i forordning (EF) nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger, betales af dagpengemodtageren med en tredjedel, arbejdsløsheds-kassen med en tredjedel og arbejdsgivere omfattet af stk. 12 med en tredjedel. Hver bidragsandel for 1 uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 5. ATP-bidraget for dagpengemodtagere, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 25 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 2. pkt., betales af dagpengemodtageren med 1/3 og statskassen med 2/3. Hver bidragsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 6-22 ...

6.I § 85 c, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »finansieringen«: »af dagpenge«.

7. § 85 c, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* ATP-bidraget for dagpengemodtagere, hvor kommunen bidrager til finansieringen af dagpenge med 50 pct. af dagpengeudgiften, jf. § 82 a, stk. 3, 2. pkt., og for dagpengemodtagere, der deltager i øvrige tilbud efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, betales af dagpengemodtageren med 1/3 og statskassen med 2/3. Hver bidragsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.«

§ 3

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008, som ændret ved § 1 i lov nr. 1540 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og lov nr. 118 af 17. februar 2009, og som ændres ved § 2 i det af Folketinget den 28. maj 2009 vedtagne forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Samling af indsatsen og finansieringsansvaret for forsikrede lediges ret til selvvalgt uddannelse under Beskæftigelsesministeriet) og § 2 i det af Folketinget den 28. maj 2009 vedtagne forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (Afbureaukratisering af reglerne om aktivering af unge, sanktionsreglerne for kontant- og starthjælpsmodtagere og målret-

I lov nr. 482 af 12. juni 2009 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love (Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt og tilsyn med kommunerne m.v.), foretages følgende ændring:

ning af aktiveringsindsatsen m.v.), foretages følgende ændringer:

§ 1-14

...

§ 15

Stk. 1-2...

Stk. 3. Uanset § 82 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, bidrager kommunerne ikke til finansieringen af dagpenge for de sammenlagt første 18 uger i 2010, 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012. I disse perioder finder § 85 c, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-7...

1.I § 15, stk. 3, udgår », 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012«.

§ 4

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som senest ændret ved lov nr. 573 af 31. maj 2010, foretages følgende ændringer:

§ 100. Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Under revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11 refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til kontanthjælp og starthjælp til personer, der er visiteret til fleksjob og har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i en periode på 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 2....

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 1, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.

1.§ 100, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:
»Stk. 1. Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, herunder personer under revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

2.I § 100, stk. 3, ændres »65 pct.« til: »50 pct.«

Stk. 4. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med uddannelsesaktiviteter efter § 12.

§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. § 51, stk. 2, og §§ 52, 64, 64 a og 65.

§ 104. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, og § 74 f, og 50 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter §§ 74 e og 74 h. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til modtagere af ledighedsydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til ledighedsydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 2. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til den særlige ydelse efter § 74 i. Under tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til modtagere af særlig ydelse refunderer staten 65 pct.

3.I § 100, stk. 4, ændres »§ 118, stk. 1« til: »§ 118, stk. 2«.

4. § 103 affattes således:

»**§ 103.** Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse efter §§ 51, stk. 2, og 52. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og 65 pct. for personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til boligtilskud til revalidender og forrevalidender med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 64, 64 a og 65.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 og 65 pct. refusion, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.«

5. § 104, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:

»*Stk. 1.* Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, § 74 f, § 74 e og § 74 h. Dog refunderer staten 50 pct. for personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

6. § 104, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»*Stk. 2.* Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til den særlige ydelse efter § 74 i. Dog refunderer staten 50 pct. for personer,

af kommunens udgifter til særlig ydelse. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til særlig ydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 1 og 2.

§ 104 a.-

Stk. 1-2...

Stk. 3. Ved beregning af perioden på 36 måneder efter stk. 1 medregnes perioder, hvor personen har været i fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter §§ 100 og 104, og perioder, hvor refusionen er bortfaldet efter § 121, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

der deltager i tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

7.§ 104, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 pct. refusion efter stk. 1 og 2, herunder om, hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.«

8.I § 104 a, stk. 3, ændres »§ 121, stk. 4« til: »§ 122, stk. 3«.

Indenrigs- og sundhedsministeriet

§ 5

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved lov nr. 710 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 14.-

Stk. 2. Tilskuddet fastsættes som summen af

1) det foregående års tilskud med tillæg eller fradrag som følge af engangsreguleringer og op- og efterreguleringer,

2) regulering for den forventede pris- og lønudvikling i den kommunale sektor fra det foregående år til tilskudsåret,

3) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og regionerne i tilskudsåret,

4) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i den statslige regulering af kommunernes virksomhed i tilskudsåret,

5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, kommunal aktivering, revalidering, udgifter til ledighedsydelse, kommunale udgifter til danskundervisning af udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og

6) beløb i henhold til § 7 i lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning.

Stk. 3-6....

§ 23 a. Staten yder årligt et beskæftigelsestilskud til kommunerne til finansiering af kommunernes udgifter til forsikrede ledige. Det samlede beskæftigelsestilskud fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg. Beskæftigelsestilskuddet fordeles af indenrigs- og socialministeren efter stk. 2-5.

Stk. 2. Beskæftigelsestilskuddet består af:

1) Et grundtilskud, som svarer til den enkelte kommunes samlede tilskud i året 2 år før tilskudsåret opreguleret til tilskudsårets forventede pris- og lønniveau.

2) Et merudgiftsbehov, der for kommunerne under et beregnes som forskellen mellem kommunernes grundtilskud og de skønnede kommunale nettoudgifter for tilskudsåret. Merudgiftsbehovet fordeles på kommunerne i forhold til ledigheden i året 2 år før tilskudsåret.

Stk. 3-6....

1.§ 14, stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, ledighedsydelse, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, aktivering af kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere, revalidering, driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige, samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse, kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og«.

2.I § 23 a, stk. 1, ændres »stk. 2-5« til:

»stk. 2-7«.

3.I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsestilskuddet omfatter kommunernes nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge, uddannelsesydelse, løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige i løntilskudsjob, personlig assistance til

handicappede, befordringsgodtgørelse til forsikrede ledige og hjælpemidler bortset fra undervisningsmaterialer til forsikrede ledige og beskæftigede.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale nettoudgifter omfattet af beskæftigelsestilskuddet.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Loven har virkning for udgifter til tilbud, ydelser og aktiviteter m.v., der vedrører perioder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Uanset § 82 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 3 og 4, bidrager kommunerne ikke til finansieringen af dagpenge og uddannelsesydelse for de sammenlagt første 12 uger i 2011 og 8 uger i 2012. I disse perioder finder § 85 c, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 5 og 6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren yder i 2011 et særligt tilskud til kommuner, der som følge af ændringer i refusion og tilskud i denne lovs § 1, § 2, § 4 og § 5, har et byrdefordelingsmæssigt tab, som af Indenrigs- og Sundhedsministeriet er beregnet til at overstige 0,1 procent af kommunens beskatningsgrundlag.

§ 7

Stk. 1. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om overgangs- og efterreguleringsordninger for opgørelse af kommunernes bidrag til dagpenge og uddannelsesydelse, jf. § 82 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 1-4.